POZNAŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 33 **Poznań, dnia 10 września** **1949 r.**

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY: Str.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

DZIAŁ URZĘDOWY

732

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 24 sierpnia 1949 r. l. dz. Rol. Ochr. 3645/49 o zwalczaniu raka ziemniaczanego w pow. Czarnków, Piła i Strzelce Kr.

Wobec stwierdzenia raka ziemniaczanego u ob. ob. Haiwka Karola i Faligowskiego Franciszka w gromadzie Folsztyn gminy Wieleń-Północ powiatu Piła, oraz u ob. ob. Szudery Marii, Noji Pelagii, Bzdziela Feliksa w gromadzie Chełst gminy Drawsko i Mazur Salomei w gromadzie Sokołowo gminy Lubasz powiatu Czarnków na podstawie rozporządzenia Min. Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 10. V. 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 301) o zwalczaniu raka ziemniaczanego postanawiam:

1. **teren** wyżej wymienionych gospodarstw uznać jako **zarażony** rakiem ziemniaczanym;

2. **teren** pozostałych gospodarstw w wyżej wymienionych gromadach uznać jako **zagrożony;**

3. **teren** a) miejscowości Marianowo, Korda, Wieleń-Półn., Kuźniczka I—II, Zielonowo, Nowe Dwory, Kałądek w pow. Piła, b) miejscowości Kwiejce, leśn. Radęcin, Kamiennik, leśn. Brzozownica, nadleśn. Drawsko, leśn. Brzeg, leśn. Jaglina, leśn. Tarnowice, Tarnówko, Bukowiec, Kamionka, Sławno, Lubasz, Stajkowo, Bończa, Miłkowo, Miłkówno, leśn. Pieczyska, leśn. Elżbiecin, Klempicz i leśn. Klempicz, Stępymłyn, Wrzeszczyna, Mirawno, Drutowo, Ostorowo, Wieleń n/N. **w powiecie Czarnków,** c) miejscowości Karwin, Kawczyn Niegosław, Tuczępy, Lipno, Kosin, Pełcza, Stare Bielice, Kaczory, Moczydła **w pow. Strzelce Krajeńskie** — t. j. w odległości 5 km od ognisk raka uznać jako **teren ochronny.**

4. Zakazać z gospodarstw zarażonych wywozu ziemniaków jak i wszelkich roślin korzeniowych, cebulowych, ich odpadków, chwastów, ziemi i nawozów naturalnych.

a) Ziemniaków zebranych z gruntu zarażonego rakiem ziemniaczanym nie wolno używać do sadzenia, na pokarm zaś i paszę wolno używać je jedynie po ugotowaniu, uparowaniu, lub upieczeniu (dopuszczalne jest silosowanie), a odpadki po zużytkowaniu takich ziemniaków winny być spalone lub zakopane na głębokości 0,75 m;

b) wszelkie odpadki pozostałe na gruncie zarażonym rakiem po zbiorze ziemniaków winny być na miejscu spalone; ziemniaków zebranych z gruntu zarażonego nie wolno płukać w wodzie płynącej w kanałach, stawach i jeziorach, wodę zaś użytą do płukania tych ziemniaków należy zlewać do specjalnego dołu głębokości 0,75 m, wykopanego w odległości nie mniejszej niż 5 m od studni, gnojowni oraz od wyżej wymienionych wód, — dół ten winien być następnie odkażony;

c) przechowywanie ziemniaków z gruntów zarażonych winno być dokonywane w oddzielnych pomieszczeniach;

d) nie wolno pozostawiać ziemniaków z gruntów zarażonych na polach, podwórzach, drogach, miejscach kopcowania ziemniaków;

e) natychmiast należy usunąć z gruntów zarażonych i zagrożonych ziemniaki odmian nie odpornych na raka, pozostałe przypadkowo w plantacjach ziemniaków rakoodpornych;

f) na gruntach zarażonych lub zagrożonych rakiem ziemniaczanym nie wolno uprawiać ziemniaków nie rakoodpornych, a tylko ziemniaki uznane przez P. I. N. G. W. za odmiany rakoodporne;

g) wszelkie przyrządy, naczynia, pomieszczenia, środki transportowe, które pozostawały w styczności z rakowatymi ziemniakami, muszą być odkażone niezwłocznie po usunięciu ziemniaków z ziemi.

5. Zakazuję wywozić z obszarów zagrożonych i ochronnych **ziemniaków, wszelkich odpadków ziemniaczanych, chwastów, ziemi i nawozów naturalnych. Wszelkie ewentualne przewozy** ziemniaków mogą być dokonywane jedynie za uprzednią zgodą Stacji Ochrony Roślin.

6. Wywóz ziemniaków z pozostałych gromad powiatów może mieć miejsce tylko po zbadaniu każdej partji i wystawieniu świadectwa zdrowotności przez Stację Ochrony Roślin w Poznaniu.

7. Każdy wypadek pojawienia się raka ziemniaczanego musi być natychmiast, wraz z szczelnie opakowanym okazem chorych ziemniaków zgłoszony do Stacji Ochrony Roślin w Poznaniu.

8. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

9. Winni niezastosowania się do niniejszego zarządzenia zostaną pociągnięci do odpowiedzialności karnej w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19. XI. 1927 (Dz. U. R. P. Nr 108, poz. 922/27) w brzmieniu ustalonym w artykule 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11. VII. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 622/23) i w art. 1 ustawy z dnia 16. III. 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 131/37) w trybie administracyjnym, lub grzywną do 30 000 zł w myśl dekretu z dnia 16. II. 1945 r. o podwyższeniu kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312), lub obu tym karom łącznie.

Wojewoda: w z. Mgr Bertold Edward, Wicewojewoda.

733

ORZECZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 23 sierpnia 1949 r. Nr AA. XX. 5a/27/3/49 o wywłaszczenin nieruchomości.

Na podstawie art. 1 dekretu z dnia 7. IV. 1948 r. o wywłaszczeniu majątków zajętych na cele użyteczności publicznej w okresie wojny 1939—1945 r. (Dz. Ust. Nr 20, poz. 138) łącznie art. 19, 20 i 22 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 24. IX. 1934 o postępowaniu wywłaszczeniowym (Dz. Ust. Nr 86, poz. 776) w brzmieniu ustawy z dnia 30. III. 1939 (Dz. Ust. Nr 31, poz. 205) orzekam niniejszym wywłaszczenie gruntów zapisanych w księdze wieczystej Poznań, tom 8 karta 186, Nr parceli 555/86/665/86, 666/86, 667/86, 523/87, 554/87, 626/87, 668/88, 669/88 oraz w księdze wieczystej tom 9, karta 231, Nr parceli 553/87 łącznej wielkości 127 367 m² oraz budynków, znajdujących się na ich własności, zapisanej Wielkopolska Wytwórnia Chemiczna „Blask" Sp. Akc. w Poznaniu na rzecz Skarbu Państwa — Państwowy Zarząd Wodny w Poznaniu, zajętych i przejściowo pobudowanych przez niem. władze okupacyjne i nadal niezbędnych na cele użyteczności publicznej.

Wywłaszczenie polega na odjęciu prawa własności z dniem 9 maja 1945 r.

Przeciwko niniejszemu orzeczeniu służy stronom prawo wniesienia odwołania do Ministerstwa Administracji Publicznej w ciągu 14-tu dni, licząc od dnia ogłoszenia niniejszego orzeczenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim za moim pośrednictwem.

Uzasadnienie.

Pismem z dnia 24 września 1948 r. L. dz. 2260/48 przedłożył Państwowy Zarząd Wodny w Poznaniu jako strona wywłaszczająca, zgodnie z wyżej wymienionymi przepisami, wniosek zatwierdzony przez Ministra Komunikacji w dniu 9 maja 1949 r. o wszczęcie postępowania wywłaszczeniowego odnośnie gruntów wyżej wymienionych. W ślad za tym, Wojewoda Poznański aktem z dnia 31. V. 1949 r. Nr AA. II. 5a/27/1/49 zgodnie z art. 12 § 1 i 2 wszczął formalne postępowanie wywłaszczeniowe, przekazując równocześnie sprawę po myśli art. 13—19 prawa o postępowaniu wywłaszczeniowym powiatowej władzy administracji ogólnej w Poznaniu. Na skutek wyłożenia planu wywłaszczeniowego i t. d. właściciel nieruchomości oraz wywłaszczający zawarli umowę odpowiadającą postanowieniu art. 19 prawa o post. wywłaszczeniowym z 1934 r., wobec czego, oraz z uwagi na to, że żadne wnioski wzgl. sprzeciwy w terminie ustawowym nie

wpłynęły, orzeczeniu o wywłaszczeniu wydaje się bez rozprawy wywłaszczeniowej (art. 20 prawa o post. wywł.).

Pismem z dnia 1. VIII. 1949 Zachodnio-Polskiego Syndykatu Węglowego w Poznaniu, zgłoszonego roszczenia z tytułu zapisu hipotecznego na odnośnych nieruchomościach, nie poddaje się rozpatrzeniu z uwagi na złożenie wniosku w terminie spóźnionym, nadto należy ono do przyszłego stadium postępowania odszkodowawczego, a nie obecnego wywłaszczeniowego.

Wojewoda, w z. (—) Marian Adamowicz, Wicewojewoda.

734

ORZECZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 25 sierpnia 1949 r. Nr AA. II 5a/45/3/49 o wywłaszczeniu nieruchomości.

Na podstawie art. 1 dekretu z dnia 7. IV. 1948 o wywłaszczeniu majątków zajętych na cele użyteczności publicznej w okresie wojny 1939—1945 r. (Dz. Ust. Nr 30, poz. 138) łącznie z art. 19, 20 i 22 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 24. IX. 1934 o postępowaniu wywłaszczeniowym (Dz. Ust. Nr 86, poz. 776) w brzmieniu ustawy z dnia 30. III. 1939 r. (Dz. Ust. Nr 31, poz. 205) orzekam niniejszym wywłaszczenie gruntów, wykazanych w rejestrze pomiarowym Starostwa Powiatowego w Koninie z dnia 26. XII. 1948 Nr ks. zam. 30/5/48, łącznej wielkości 3574 m², własności zapisanej na ob. Kazusia Romana, w tabeli wsi Cienin Zaborny, gmina Lądek, powiatu Konin, zamieszkałego tamże, na rzecz Skarbu Państwa — przedsiębiorstwa Polskie Koleje Państwowe Łódź, niezbędnych pod urządzenia kolejowe, zajętych przez władze okupacyjne w latach 1939—1945 r.

Wywłaszczenie polega na odjęciu prawa własności z dniem 9 maja 1945 r.

Przeciwko niniejszemu orzeczeniu służy stronom prawo wniesienia odwołania do Ministerstwa Administracji Publicznej w ciągu 14-tu dni, licząc od dnia ogłoszenia niniejszego orzeczenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim za moim pośrednictwem.

Uzasadnienie.

Pismem z dnia 6. IV. 1949 r. L. dz. Pr. G-I-04/24/49 przedłożyła Dyrekcja Kolei Państwowych w Łodzi jako strona wywłaszczająca, zgodnie z wyżej wymienionymi przepisami, wniosek zatwierdzony przez Ministra Komunikacji w dniu 24. V. 1949 o wszczęcie postępowania wywłaszczeniowego odnośnie gruntów wyżej wymienionych. W ślad za tym, Wojewoda Poznański aktem z dnia 20. VI. 1949 Nr AA. II 5a/45/1/49 zgodnie z art. 12 § 1 i 2 wszczął formalne postępowanie wywłaszczeniowe, przekazując równocześnie sprawę po myśli art. 13—19 prawa o postępowaniu wywłaszczeniowym powiatowej władzy administracji ogólnej w Koninie. Na skutek wyłożenia planu wywłaszczeniowego w odnośnej gminie właściciel nieruchomości oraz wywłaszczający zawarli umowę odpowiadającą postanowieniu art. 19 prawa o postęp. wywłaszczeniowym z 1934 r. z dn. 30. VII. 1949 r., wobec czego, oraz z uwagi na to, że inne wnioski wzgl. sprzeciwy w terminie ustawowym nie wpłynęły, orzeczenie o wywłaszczeniu wydaje się bez rozprawy wywłaszczeniowej (art. 20 prawa o post. wywł.).

Wojewoda: w z. (—) Marian Adamowicz, Wicewojewoda.

735

ORZECZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 30 sierpnia 1949 r. Nr AA. II. 5a/39/3/49 o wywłaszczeniu nieruchomości.

Na podstawie art. 1 dekretu z dnia 7. IV. 1948 o wywłaszczeniu majątków zajętych na cele użyteczności publicznej w okresie wojny 1939—1945 r. (Dz. Ust. Nr 30, poz. 138) łącznie z art. 19, 20 i 22 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 24. IX. 1934 o postępowaniu wywłaszczeniowym (Dz. Ust. Nr 86, poz. 776) w brzmieniu ustawy z dnia 30. III. 1939 r. (Dz. Ust. Nr 31, poz. 205) orzekam niniejszym wywłaszczenie gruntów zapisanych w księdze wieczystej Staw. tom 89, wyk. l. 29, obecnie Ko Nr 106 , Nr parceli 154/58, 155/58, łącznej powierzchni 1416 m², własności zapisanej na rzymsko-katolicki kościół parafialny św. Jadwigi w Stawie, gm. Strzałkowo, pow. Wrześnie, na rzecz Skarbu Państwa — przedsiębiorstwa Polskie Koleje Państwowe — Łódź.

Wywłaszczenie polega na odjęciu prawa własnoci z dniem 9 maja 1945 r.

Przeciwko niniejszemu orzeczeniu służy stronom prawo wniesienia odwołania do Ministerstwa Administracji Publicznej w ciągu 14-tu dni, licząc od dnia ogłoszenia niniejszego orzeczenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim za moim pośrednictwem.

Uzasadnienie.

Pismem z dnia 5. IV. 1949 r. L. dz. Pr-G-I-04/17/49 przedłożyła Dyrekcja Okr. Kolei Państwowych w Łodzi jako strona wywłaszczająca zgodnie z wyżej wymienionymi przepisami wniosek zatwierdzony przez Ministra Komunikacji w dniu 24. V. 1949 o wszczęcie postępowania wywłaszczeniowego odnośnie gruntów wyżej wymienionych. W ślad za tym Wojewoda Poznański aktem z dnia 14. VI. 1949 Nr AA. II. 5a/38/1/49 zgodnie z art. 12 § 1 i 2 wszczął formalne postępwoanie wywłaszczeniowe, przekazując równocześnie sprawę po myśli art. 13—19 prawa o postępowaniu wywłaszczeniowym powiatowej władzy administracji ogólnej w Wrześni. Na skutek wyłożenia planu wywłaszczeniowego w odnośnej gromadzie, właściciel nieruchomości podpisał umowę, odpowiadającą postanowieniu art. 19 prawa o postęp. wywłaszczeniowym z 1934 r., wobec czego, oraz z uwagi na to, że inne wnioski wzgl. sprzeciwy w terminie ustawowym nie wpłynęły, niniejsze orzeczenie o wywłaszczeniu wydaje się bez rozprawy wywłaszczeniowej (art. 20 prawa o post. wywł.).

Wojewoda: w z. (—) Marian Adamowicz, Wicewojewoda.

736

ORZECZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 30 sierpnia 1949 r. Nr AA. II 5a/8/6/49 o wywłaszczeniu nieruchomości.

Na podstawie art. 1, 2 i 4 dekretu z dnia 7. IV. 1948 o wywłaszczeniu majątków zajętych na cele użyteczności publicznej w okresie wojny 1939—1945 r. (Dz. Ust. Nr 20, poz. 138) łącznie z art. 22 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 24. II. 1934 o postępowaniu wywłaszczeniowym (Dz. Ust. Nr 86, poz.776) w brzmieniu ustawy z dnia 30. III. 1939 (Dz. Ust. Nr 31, poz. 205) orzekam niniejszym wywłaszczenie gruntów zapisanych w księdze wieczystej Śrem tom X karta 470, z parceli Nr 920/88 (Kw. Nr 361 t. I), łącznej wielkości 1240 m² łącznie budynku, znajdującego się na nich, własności nominalnej Rzymsko-Katolickiej Gminy Kościelnej w Śremie, rzeczywistej małżonki Anny i Tomasza Szubertów w Śremie, ul. Kolejowa, na rzecz Skarbu Państwa — Dyrekcji Okręgowej Dróg Wodnych w Poznaniu, zajętych przez niem. władze okupacyjne i przejęte na cele użyteczności przez władze polskie.

Wywłaszczenie polega na odjęciu prawa własności z dniem 9 maja 1945 r.

Przeciwko niniejszemu orzeczeniu służy stronom prawo wniesienia odwołania do Ministerstwa Administracji Publicznej w ciągu 14-tu dni, licząc od dnia ogłoszenia niniejszego orzeczenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim za moim pośrednictwem.

Uzasadnienie.

Pismem z dnia 8. VII. 1948 za l. dz. I-1262/48 Powiatowy Zarząd Wodny w Poznaniu przedłożył jako strona wywłaszczająca, zgodnie z wyżej wymienionymi przepisami wniosek zatwierdzony przez Ministra Komunikacji w dniu 10 listopada 1948 r. o wszczęcie postępowania wywłaszczeniowego odnośnie gruntów wyżej wymienionych. W ślad za tym, Wojewoda Poznański aktem z dnia 25. IV. 1949 Nr AA. II 5a/8/1/49 wszczął formalne postępowanie wywłaszczeniowe, przekazując sprawę po myśli art. 13—19 prawa o postępowaniu wywłaszczeniowym powiatowej władzy administracji ogólnej w Śremie. Na skutek wyłożenia planu wywłaszczeniowego i t. d. w zainteresowanej gminie w dniach od 30. IV. 1949 do 14. V. 1949 wpłynął w terminie ustawowym sprzeciw mianowicie ze strony wywłaszczanej, złożony przez małżonków Szubertów w Śremie z dnia 13. V. 1949 z wnioskiem o wyłączenie z planu wywłaszczenia części parceli o wielkości ca 622 m², inaczej bowiem ich zdaniem reszta parceli nie wywłaszczonej straci na wartości. Obwieszczeniem Wojewody Poznańskiego z dnia 13. VII. 1949, ogłoszonym w Pozn. Dz. Wojew. Nr 29. poz. 635 z dnia 13. VII. 1949 r. rozpisano rozprawę wywłaszczeniową w dniu 17. VIII. 1949 r. w gmachu Starostwa Powiatowego w Śremie. Zgodnie z obwieszczeniem na rozprawę w dniu 17. VIII. 1949 stawiły się obie strony i to z ramienia Dyrekcji Okr. Dróg Wodnych ob. Mgr Krzyżaniak Zbigniew, naczelnik wydziału i ob. inż. Boiński Edmund z ramienia właścicieli wywłaszczonych grunob. Szubert Tomasz.

Jak z protokołu spisanego w dniu 17. VIII. 1949 z rozprawy wywłaszczeniowej wynika, ob. Szubert występujący w imieniu swej żony wyraził zgodę na wywłaszczenie nieruchomości objętej planem wywłaszczenia w ogólnej powierzchni wynoszącej 1240 m². Tym samym sprzeciw wniesiony pismem z dnia 13. V. 1949 stał się bezprzedmiotowy.

Wobec powyższego, oraz z uwagi na to, że innych wniosków do sprawy nie zgłoszono, orzeczono jak na wstępie podano.

Wojewoda, w z. (—) Marian Adamowicz, Wicewojewoda.

737

ORZECZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 31 sierpnia 1949 r. Nr AA. II 5a/30/5/49 o wywłaszczeniu nieruchomości.

Na podstawie art. 1 dekretu z dnia 7. 4. 48 o wywłaszczeniu majątków zajętych na cele użyteczności publicznej w okresie

wojny 1939—1945 r. (Dz. Ust. Nr 20, poz. 138) łącznie art. 19, 20 i 22 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 24. 9. 34 o postępowaniu wywłaszczeniowym (Dz. Ust. Nr 86, poz. 776) w brzmieniu ustawy z dnia 30. 3. 39 (Dz. Ust. Nr 31, poz. 205) orzekam niniejszym wywłaszczenie gruntów zapisanych w księdze wieczystej:

1. Rzym. kat. Kościoła paraf. św. Wawrzyńca w Gnieźnie kw. Nr 154 Nr Parceli 1120/214, 1122/213, 1124/212 łącznie 3132 m².

2. Franka Ryszarda, Gniezno t. 53 k. 1427 Nr Parceli 612/2 — 1253 m².

2a. Franka Ryszarda, Gniezno, t. 53 wyk. L. 1428 Parceli Nr 596/5 wielkości 2894 m².

3. Gminy miejskiej Gniezno, publ. Drogi i Wody bez ks. wiecz. Nr parceli 613/1, 614/1 łącznie 206 m².

4. Hieronimy Zofii Krzywoszyńskiej zd. Mikułowska do połowy i Wandy Jaczyńskiej zd. Chorzemska do połowy kw. Nr 262 Nr parceli 598/5, 611/18, 616/21 łącznie 108118 m².

5. Boruckiego Stefana, Gniezno, t. 18 k. 904 Nr Parceli 612/35 wielkości 2268 m².

5a. Boruckiego Stefana, Gniezno, t. 18 k. 905 Nr parceli 613/43 wielkości 1826 m².

6. Gminy miejskiej Gniezno, Publ. Drogi i Wody bez ks. wiecz. Nr parceli 614/17 wielkości 531 m².

7. Komunalnej Kasy Oszczędności Pow. Gnieźnieńskiego t. 55 k. 1472 Nr parceli 326/13, 329/14 łącznie 75651 m².

8. Banaszak Zofii zd. Nowakowska, t. II k. 31 Nr parceli 104/3, 105/6, 106/22, 109/3, 110/6, 111/22, 107/29, 108/33 łącznie 9.68.42 m².

9. Janowskiej Pelagii zd. Biskup t. II k. 23 Nr parceli 174/96 30.28 m².

na rzecz Skarbu Państwa — przedsiębiorstwa Polskie Koleje Państwowe Poznań, zajętych przez niem. władze okupacyjne pod urządzenia kolejowe linii Poznań-Wschód-Skandawa.

Wywłaszczenie polega na odjęciu prawa własności z dniem 9 maja 1945 r.

Przeciwko niniejszemu orzeczeniu służy stronom prawo wniesienia odwołania do Ministerstwa Administracji Publicznej w ciągu 14-tu dni licząc od dnia ogłoszenia niniejszego orzeczenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim za moim pośrednictwem.

Uzasadnienie.

Pismem z dnia 21. 2. 49 Nr Pr.-G-I-42/49 przedłożyła Dyrekcja Okr. Kolei Państwowych w Poznaniu jako strona wywłaszczająca zgodnie z wyżej wymienionymi przepisami, wniosek zatwierdzony przez Ministra Komunikacji w dn. 23. 3. 49 o wszczęcie postępowania wywłaszczeniowego odnośnie nieruchomości wyżej oznaczonych. W ślad za tym, aktem z dnia 30. 6. 49 Nr AA. II. 5a/30/1/49 zgodnie z art. 12 § 1 i 2 prawa o post. wywł. wszcząłem formalne postępowanie wywłaszczeniowe, przekazując równocześnie sprawę po myśli art. 13—19 prawa o postępowaniu wywłaszczeniowym powiatowej władzy administracji ogólnej w Gnieźnie.

Na skutek wyłożenia planu wywłaszczeniowego i niezbędnych podkładek do publicznego wglądu w gmachu Starostwa Powiatowego w Gnieźnie w dniach od 2. 8. 1949 do 16. 8. 49 r. oraz w zainteresowanych gminach jak również w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 31 poz. 681 z dnia 10. 8. 49 żadne wnioski wzgl. sprzeciwy w terminie ustawowym nie wpłynęły. Orzeczenie o wywłaszczeniu, wydać należało wobec tego, bez rozprawy wywłaszczeniowej (art. 20 prawa o post. wywł.).

Wojewoda: w z. Marian Adamowicz, Wicewojewoda.

738

ORZECZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 31 sierpnia 1949 r. Nr AA. II 5a/15/18/48 o wywłaszczeniu nieruchomości.

Na podstawie art. 1, 2 oraz art. 4 dekretu z dnia 7 4. 48 r. o wywłaszczeniu majątków zajętych na cele użyteczności publicznej w okresie wojny 1939—1945 r. (Dz. Ust. Nr 20, poz. 138) łącznie art. 22 rozporządzenia Prezydenta R P. z dnia 24. 9. 1934 r. o postępowaniu wywłaszczeniowym (Dz. Ust. Nr 776, poz. 86) w brzmieniu ustawy z dn. 30. 3. 1939 r. (Dz. Ust. Nr 31, poz. 205) orzekam niniejszym wywłaszczenie zabudowanych gruntów zapisanych w księdze wieczystej Poznań — św. Marcin tom VII wyk. 1.167 parceli Nr 7 położonych w Poznaniu, ul. 23 Lutego 5 łącznej wielkości 690 m² własności zapisanej na ob. wdowę Władysławę Gutowską z domu Stopeżyńską w Słupcy na rzecz Skarbu Państwa — przedsiębiorstwa Polska Poczta Telegram i Telefon niezbędnych na cele użyteczności publicznej

Odrzucam sprzeciw złożony przez pełnomocnika strony wywłaszczanej ob. Dra Jana Kręglewskiego w Poznaniu z dnia 10. 3. 1949 r. wniesiony przeciwko wszczęciu postępowania wywłaszczeniowego odnośnie gruntów wyżej wymienionych.

Wywłaszczenie polega na odjęciu prawa własności z dniem 9 maja 1945 r.

Przeciwko niniejszemu orzeczeniu służy stronom prawo wniesienia odwołania do Ministerstwa Administracji Publicznej w ciągu 14-tu dni licząc od dnia ogłoszenia niniejszego orzeczenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim za moim pośrednictwem.

Uzasadnienie:

Pismem z dnia 18. 10 1948 r. Nr OB. 214/48 przedłożyła Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów w Poznaniu jako strona wywłaszczająca zgodnie z wyżej wymienionymi przepisami, wniosek zatwierdzony przez Ministerstwo Poczt i Telegrafów w Warszawie z dnia 13. 10. 1948 r. za Nr AL. 1100/48 o wszczęcie postępowania wywłaszczeniowego odnośnie gruntów wyżej wymienionych. W ślad za tym aktem z dnia 30. 12. 1948 r Nr AA. II. 5a/15/2/48 wszcząłem formalne postępowanie wywłaszczeniowe, przekazując sprawę po myśli art. 13—19 prawa postępowania wywłaszczeniowym powiatowej władzy administracji ogólnej w Poznaniu celem dalszego urzędowania. Na skutek wyłożenia planu wywłaszczeniowego itd. w zainteresowanej gminie w dniach od 22 lutego do 9 marca 1949 r. wpłynął w terminie ustawowym sprzeciw złożony przez pełnomocnika strony wywłaszczanej ob Dra Jana Kręglewskiego, adwokata w Poznaniu z dnia 10. 3. 1949 r. Obwieszczeniem moim z dnia 3. 5. 1949 r. ogłoszonym w Pozn. Dz Wojew Nr 18, poz. 48 z dnia 9. 5. 1949 r. wyznaczyłem rozprawę wywłaszczniową w dniu 23. 5. 1949 r w gmachu Zarządu Miejskiego w Poznaniu, Nowy Ratusz, ul. Czerwonej Armii 8. Zgodnie z obwieszczeniem i wezwaniem na rozprawę w dniu 23. 5. 1949 r. stawili się z ramienia przedsiębiorstwa Polska Poczta, Telegraf i Telefon ob. radca Prokuratorii Generalnej Stanisław Chrempiński, z ramienia właścicieli wywłaszczanego gruntu, ob Dr Jan Kręglewski oraz pracownicy Dyrekcji Kolei Państwowych w Poznaniu ob. Mgr Postępska, Glac Wojciech.

Pełnomocnik strony wywłaszczanej ob. Dr Jan Kręglewski podniósł na rozprawie 2 zarzuty natury formalno-prawnej mianowicie:

1. że termin 14 dniowy co do rozpisania rozprawy nie został zachowany,

2. że w obwieszczeniu Prezydenta st. m. Poznania z dnia 17 2. 1949 r. mylnie podano oznaczenie hipoteczne odnośnie wywłaszczanej nieruchomości mianowicie „Poznań — św. Łazarz tom VII wyk. 1.1071" zamiast Poznań, św. Marcin tom VII wykaz 1.167, oraz

3. ostatni zarzut natury prawnej, że wszczęcie postępowania wywłaszczeniowego odnośnie nieruchomości wymienionej, nastąpiło niewłaściwie, ponieważ nieruchomość wywłaszczana, nie znajdowała się więcej w dniu wejścia w życie dekretu (dnia 16. 4. 1948 r.) z dnia 7. 4 1948 r. o wywłaszczniu nieruchomości zajętych na cele użyteczności publicznej w okresie wojny 1939—1945 r. (Dz. Ust. Nr 20, poz. 138) w posiadaniu przedsiębiorstwa Polska Poczta, Telegraf i Telefon, ponieważ adw. Nowicki został imieniem wierzyciela Wojciecha Gutowskiego wprowadzony w posiadanie tej nieruchomości w dniu 15 4. 1948 r. na podstawie tytułu wykonawczego Sądu Grodzkiego i Okręgowego z dnia 10. 2. 1948 r. Nr I Co. 294/47 i II Cz. 8/48

Niepotrzebnie zupełnie uwzględniając zarzut pod 1) przerwano i odroczono rozprawę wywłaszczeniową w dniu 23. 5. 49 r. na dzień 30. 6 1949 r. zważywszy, że zgodnie z postanowieniem art. 4 pkt. 4 dekretu z dnia 7. 4. 48 r. zawiadomienia i doręczenia o czynnościach w postępowaniu wywłaszczeniowym zastępuje się przez ogłoszenie w Pozn. Dz. Wojew i przez wywieszenie tych ogłoszeń w siedzibie odnośnego Zarządu Gminnego. W danym wypadku, obwieszczenie Wojewody Poznańskiego z dnia 3. 5. 1949 r. w przedmiocie terminu rozprawy w dniu 23 maja rb. nastąpiło w Pozn. Dz Wojew., który ukazał się pod datą 9 maja rb. zatem przepisowi art. 21 § 1 prawa o postępowaniu wywłaszczeniowym z dnia 24. 9. 1934 r. (Dz. Ust Nr 86, poz. 776), który wymaga, by zawiadomienie o miejscu i terminie rozprawy nastąpiło co najmniej na 14 dni przed rozprawą, stało się zadość. Zgodnie bowiem z postępowaniem § 3 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 7. 1928 r. w sprawie Dzienników Wojewódzkich (Dz. Ust. Nr 72, poz. 648) akty administracyjne ogłaszane w Dzienniku Wojewódzkim uważa się za prawnie ogłoszone w dniu jego wydania, a moc obowiązująca tych aktów rozpoczyna się w terminie w aktach tych podanych Zatem wobec wyznaczenia terminu rozprawy w dniu 23 maja 1949 r. o czym obwieszczono w Pozn. Dz. Woj. pod datą z dnia 9 maja, termin 14-to dniowy dla ogłoszenia o rozprawie minął z dniem 22 maja rb. — zarzut zatem pod tym względem należy uznać jako chybiony.

Drugi zarzut pod pkt. 2 — jest również nieistotny zważywszy, że określenie hipoteczne w obwieszczeniu ob. Prezydenta st. m. Poznania jako „Poznań — Łazarz" zamiast Poznań — św. Marcin nastąpiło przez prostą omyłkę, a że nikogo w błąd nie wprowadziło, dowodzi tego fakt, że strony właściwe zgłosiły się terminowo na rozprawę.

Trzeci zarzut podniesiony przez pełnomocnika właściciela wywłaszczanej nieruchomości, rozpatrywany był na rozprawie kontynuowanej w dniu 30 czerwca rb. Wobec tego, że pełnomocnik strony wywłaszczanej mimo pisemnego wezwania z dnia 22. 6. 1949 r. na rozprawę się nie stawił, rozprawiono się z tym zarzutem w obecności pełnomocników strony wywłaszczającej opierając się na sprzeciwie pisemnym złożonym w dniu 10. 3. 1949 r.

Sprzeciw z dnia 10. 3 1949 r. zawierający wniosek:
1. o odmówienie wnioskowi Dyrekcji Okręgowej Poczt i Telegrafów w Poznaniu o wywłaszczenie tej nieruchomości,
2. o uchylenie wszczętego postępowania wywłaszczeniowego, należało odrzucić jako nieuzasadniony z powodów następujących.

Wniosek Dyrekcji Okr. Poczt i Telegrafów z dnia 30. 9. 48 r. przedłożony pismem z dnia 18. 10 48 r. za Nr OB. 214/48 zatwierdzony przez Ministersatwo Poczt i Telegrafów pismem z dnia 13. 10. 1949 r. a zatem wiążący Wojewodę w przedmiocie wszczęcia postępowania wywłaszczeniowego (art. 5, pkt. 3) dekretu z dnia 7. 4. 48 — oparty został na podstawie art 2 dekretu a nie wyłącznie na postanowieniu art. 1. Jest to w zasadzie ta różnica, że wnioski o wywłaszczenie nieruchomości w oparciu się na postanowieniu art. 1 pkt. 1 dekretu, wymagają zaistnienia 2 momentów dopuszczających możliwość wydania orzeczenia o wywłaszczeniu
1. nieruchomość wywłaszczana winna być zajęta w okresie od 1. 9. 1939 r. do 9. 5. 1949 r. oraz po
2. winna być nadal w posiadaniu wywłaszczającego w dniu 16 4. 1948 r.

Wnioski natomiast oparte na podstawie art. 2 dekretu wykazywać winny, że zajęta w okresie od 1. 9. 39—9. 5. 1949 r. nieruchomość jakkolwiek nie znajdowała się w dniu 16. 4. 48 r w posiadaniu wywłaszczającego (przedsiębiorstw wym. w poz. 2 art. 1 dekretu) jednak była w dniu wejścia w życie przeznaczona na jeden z celów wymienionych w pkt. 1ł art. 2 dekretu.

Zarzut podniesiony przez stronę wywłaszczaną w odwołaniu z dnia 10 3. 1949 r., że dla wywłaszczenia omawianej nieruchomości brak podstawy prawnej dla tego, że nieruchomość nie znajdowała się „już" (więcej) dnia 16. 4. 1948 r. w posiadaniu wywłaszczającego, ponieważ zgodnie z postanowieniem Sądu Grodzkiego z dnia 26. 9. 1947 r. przywrócono wierzycielowi ob. Wojciecha Gutowskiego z Warszawy wnukowi zmarłej właścicielki Władysławy Gutowskiej ob. Nowickiemu posiadanie tej nieruchomości na podstawie art 1, 15, 20 i 24 dekretu z dnia 3. 3. 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich jest nieuzasadniony i dla sprawy nieistotny.

Na rozprawie wywłaszczeniowej odbytej bowiem w dniu 30. 6. 1949 r. postępowanie wyjaśniające ustaliło niezbicie, że:
1. sporna nieruchomość była zajęta w okresie wymaganym przez art 1 ust. 1 dekret z dnia 7. 4. 1948 r. przez niem. władze okupacyjne i przebudowana i dostosowana została do potrzeb pocztowych (prawdziwości tego faktu strona wywłaszczana też wcale nie zaprzecza),
2. w czasie ostatnich działań wojennych, nieruchomość uległa częściowemu uszkodzeniu i została kosztem Zarządu Pocztowego naprawiona już w 1945 r.,
3. sporna nieruchomość była przeznaczona w dniu 16. 4. 48 na cele pocztowe, dowodzi przedłożony na rozprawie wywyłaszczeniowej i złożony do akt sprawy, dowód w postaci uwierzytelnionego planu budowlanego sporządzonego w dniu 7 marca 1947 r. na którym odnośna nieruchomość została objęta jako część składowa całego Urzędu Pocztowego Poznań 1,
4 nie ulega wątpliwości, że przedsiębiorstwo „Polska Poczta Telegraf i Telefon" należy do kategorii przedsiębiorstw wymienionych w pkt. 2 art. 1 i że nieruchomość zajęta w okresie okupacji przeznaczona jest zgodnie z celami wymienionymi w art. 2 pkt. 1 dekretu (budowa, rozwój i utrzymanie urządzeń telekomunikacji publicznej i — na cele użyteczności publicznej).

Wobec tego, że innych wniosków wzgl. przepisów nie zgłoszono (np. z art. 23 i 24 prawa o post wywł. z 1934 r.) należało orzec jak na wstępie podano.

Wojewoda: w z. Marian Adamowicz, Wicewojewoda.

739

OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO

z dnia 2 sierpnia 1949 r. w sprawie wpisania w poczet mierniczych przysięgłych.

Zgodnie z art 8 ustawy o mierniczych przysięgłych z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr 46/28, poz. 454) został wpisany w poczet mierniczych przysięgłych tutejszego województwa Ob. Jerszow Michał ur. dnia 3 listopada 1912 r. w Sargatce (Rosja), zamieszkały w Kole, ul. Bogumiła 16a.

Wymieniony złożył dnia 18 sierpnia 1949 r. przepisaną przysięgę i otrzymał dekret z dnia 29 lipca 1949 r. Nr Pom. A. VI-1b/80/49 nadający mu tytuł, oraz związane z nim prawa mierniczego przysięgłego z tym, że do czasu pozostawania w służbie państwowej ma zastosowanie art. 29 ustawy o państwowej służbie cywilnej z dnia 17 lutego 1922 r. (jedn. tekst: Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 722 r. 1949).

Za Wojewodę:
Naczelnik Wydziału Pomiarów: Mgr inż. Korus Feliks.

740

OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO

z dnia 26 sierpnia 1949 r. K. S. II 3b/47/49 w sprawie zmiany prowadzenia kart pracy opon z importu Z. S. R. R. (Pozn. Dz. Woj. Nr 31/49, poz. 674).

Do wszystkich użytkowników państwowych pojazdów mechanicznych jak również stanowiących własność samorządu terytorialnego, spółdzielczych zrzeszeń, korporacji publicznych i instytucji użyteczności publicznej korzystających z dotacji lub subwencji państwowego budżetu, z wyjątkiem użytkowników pojazdów mechanicznych należących do władz i oddziałów wojskowych.

Urząd Wojewódzki Poznański podaje do wiadomości, że zarządzeniem Ministerstwa Komunikacji Departament Samochodowy Nr SP-IV-24/46/49 z dnia 19 sierpnia 1949 r. zostało zmienione zarządzenie SP-IV-24/49 z dnia 16 7. 49 i wyjaśniono, że:

1. Ewidencję opon, bez względu na ich pochodzenie należy prowadzić na kartach ewidencyjnych ogumienia (wzór S MTS-108 „Wydawnictw Komunikacyjnych") zgodnie z instrukcją o użytkowaniu i przechowywaniu ogumienia poj. mech. (Dziennik Taryf i Zarządzeń Kom. Nr 18/48).

2. W przypadku wnoszenia reklamacji do C. H. P. M. „Motozbyt" w sprawie opon importowanych z Z. S. R. R. należy dołączyć do pisma reklamującego karty pracy opony w/g wzoru ogłoszonego w Pozn. Dz. Woj. Nr 31/49, poz. 674. Znajdujące się w tej „karcie pracy opony" rubryki należy wypełnić posługując się danymi ewidencyjnymi z obowiązującej karty ewidencyjnej wymienionej w punkcie 1.

Za Wojewodę: Inż. Wł. Stefański, w z. Nacz. Wydz. Komun.

741

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO

z dnia 24 sierpnia 1949 r. Nr Wet. III/1 s-66/49 w sprawie nadzoru nad obrotem zwierząt i ochrony zwierząt.

Zgodnie z zarządzeniem Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 8. 7. 1949 r. Nr W .H. II-8/18 — Urząd Wojewódzki podaje w pełnym brzmieniu instrukcję Centrali Mięsnej z dnia 23. 5. 1949 r. z uwzględnieniem zmian wprowadzonych uzupełnieniem do w. w. instrukcji z dnia 21 6. 1949 r. przy czym zwraca się uwagę, aby wszyscy lekarze wet. upoważnieni do badania zwierząt przy za- i wyładowaniach oraz wykonujący nadzór weterynaryjny nad obrotem zwierząt współdziałali w przestrzeganiu omawianego zarządzenia, a w razie stwierdzenia uchybień, komunikowali właściwym placówkom Centrali Mięsnej, a także w wypadkach przekroczenia przepisów władz państwowych, aby donosili władzom celem pociągnięcia winnych do odpowiedzialności.

Równocześnie z uwagi na to, że przeprowadzane kontrole w dalszym ciągu wykazują szereg wykroczeń i usterek odnośnie obchodzenia się ze zwierzętami przy uboju — Urząd Wojewódzki raz jeszcze zwraca uwagę na konieczność ścisłego przestrzegania postanowień rozporzadzenia Prezydenta R. P. z 22. 3. 1928 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 417) oraz przepisów rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25. 8. 1936 r. o uboju zwierząt gospodarskich (Dz. U. R. P Nr 70, poz 503) — oraz zarządzeń późniejszych, a w szczególności zarządzeń Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 22. 3. 1948 r. Nr Wet 3-I-18/48 z dnia 27. 4. 48 r. Nr Wet. 3-I-18/16 — i z 20 I. 1949 r. Nr W. H. I-18/69 — w sprawie stosowania uboju humanitarnego zwierząt.

Posiadanie w rzeźniach w rezerwie jednego zdatnego aparatu ogłuszającego oraz należyte konserwowanie apartów użytkowanych umożliwi właściwe, zgodne z obowiązującymi przepisami dokonywanie ubojów bez konieczności uciekania się do metod niedopuszczalnych a mianowicie do posługiwania się obuchem lub toporem.

Również wiele do życzenia pozostawia sprawa oszałamiania świń prądem elektrycznym. W wielu wypadkach jest to tylko czynność pozorna, albo prąd czerpany z sieci jest zbyt słaby, albo kleszcze działają wadliwie (80% kleszczy działa źle) — lub zbyt krótko świnie są poddawane działaniu prądu. Bardzo często zachodzą kilkugodzinne przerwy w dostarczaniu prądu i wówczas świnie ogłuszone są maczugami lub toporem, a nie przy pomocy aparatów strzelających.

Kierownicy rzeźni oraz organa urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa obowiązani są do stałego dozorowania nad stanem utrzymania i konserwacji aparatów służących do uboju, przy czym przypomina się, że w myśl przepisów § 10 wyżej

wspomnianego rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z 1936 r. — czynności ogłuszania lub inny sposób pozbawiania przytomności należy powierzać osobom wykwalifikowanym.

W wypadku braku prądu elektrycznego, świnie winny być ogłuszane tylko przy pomocy aparatu strzelającego systemu bolcowego, pozbawienie świń przytomności przy pomocy maczugi, czy innych tępych narzędzi jest zakazane ustawą z dnia 17 4. 1936 r. o uboju zwierząt gospodarskich w rzeźniach (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 237). Przy ogłuszaniu cieląt, owiec i kóz prądem elektrycznym należy zwilżyć skórę głowy w miejscu uchwytu elektrodami.

*

TYMCZASOWA INSTRUKCJA
w sprawie obchodzenia się ze zwierzętami gospodarskimi w czasie transportu i przepędu.

Powtarzające się często wypadki niewłaściwego obchodzenia się ze zwierzętami w czasie transportu i przepędu wymagają zwrócenia uwagi wszystkim podległym organom Centrali Mięsnej na olbrzymie szkody, jakie ponosi na tym odcinku gospodarka ogólnopaństwowa.

Wspomniane szkody powstają przez:

1. padnięcie żywca w czasie przewozu koleją lub samochodem,
2. poważniejsze uszkodzenia zwierząt, które w następstwie powodują ograniczenie przydatności mięsa do jedzenia i przerobu, zmniejszają zwłaszcza wartość bekonów, a często powodują ich zupełną dyskwalifikację,
3. uszkodzenia mechaniczne skóry, zmniejszające jej wartość,
4. nieumiejętne żywienie i pojenie zwierząt w czasie transportu, wzgl. pozostawienie ich w czasie transportu bez żywienia, powodują ubytki wagowe masy mięsnej zwierzęcia.

Straty, jakie ponosi na tym odcinku gospodarstwo narodowe spowodowane są w znacznej większości wypadków przez lekceważenie sobie znaczenia, jakie posiada ludzkie traktowanie zwierząt i nieświadomość co do wysokości ponoszonych przez to szkód w gospodarce mięsnej.

W celu poprawienia istniejącego stanu rzeczy, należy przede wszystkim pouczać personel zatrudniony przy transportach i przepędach o postępowaniu ze zwierzętami oraz zwracać jego uwagę na doniosłość poruszonego zagadnienia, przy czym podkreślać konieczność humanitarnego obchodzenia się ze zwierzętami, nie tylko jako właściwego stosunku człowieka do zwierzęcia, ale jednocześnie przedstawić i uwypuklić bardzo wyraźnie wynikające z tego korzyści gospodarcze, zarówno dla instytucji jak i Państwa.

W wypadku stwierdzenia, że pracownicy nie stosują się do stawianych im w tej dziedzinie wymagań, należy postępowanie ich kwalifikować jako szkodnictwo gospodarcze i winnych przekazać odpowiednim władzom.

W celu zapobieżenia występującym wypadkom śmiertelnym oraz wypadkom zmniejszającym wartość mięsa i skór, należy przy obchodzeniu się ze zwierzętami stosować się do następujących instrukcji:

1. Przepęd:

Świnie i cielęta nie znoszą przepędu, dlatego też przy większych odległościach ponad kilkaset metrów należy je przewozić.

Owce mogą być przepędzane na odległość tylko kilku kilometrów.

Bydło znosi dalsze przepędy bez specjalnych złych następstw. Pędzone normalnie może przejść w ciągu 1 dnia 15—20 km.

Oporne sztuki bydła należy prowadzić na powrozie, założonym na rogach lub szyi. Skutecznym może się okazać wiązanie ich obok siebie z kilkoma innymi — spokojnymi.

Przy zakładaniu postronka świni na nogę należy zakładać go tuż nad raciczkami.

Przy prowadzeniu zwierząt na postronkach — nie szarpać

Drogę do przepędu należy wybierać miękką, na szosach nie prowadzić środkiem — lecz bokiem.

Szybkość spędzania powinna być dostosowana do normalnego chodu zwierzęcia.

Do popędzania zwierząt nie wolno jest używać prętów żelaznych lub drucianych, kołków, lasek, postronków itp., nie należy również kopać, ani też kłuć ostrymi przedmiotami i nie skręcać ogonów. Dopuszczalne jest używanie gumy, ale szerokiej i płaskiej oraz klapek skórzanych, umieszczonych na drewnianym trzonie. Mogą by używane stare opony rowerowe.

Przy podnoszeniu zwierząt nie wolno jest podrywać ich za ogony, ponieważ wywołuje to przekrwienie tylnej części szynek.

Trzoda chlewna powinna być dostarczona na miejsce skupu bez drutów w ryjach, a w przypadku ich istnienia należy dostawcom polecić, aby druty usunęli.

Przy znakowaniu nie należy stosować wypalania lub zadrapywania skóry, jak również nie używać farb, które pozostawiają trwałe ślady i utrudniają wchłanianie garbnika przy wyprawianiu skóry, przez co zmniejszają jej wartość.

2. Przygotowanie środków transportowych do załadowania:

Przed załadowaniem zwierząt do wagonu, samochodu lub wozu należy:

a) sprawdzić, czy nie ma wystających gwoździ, śrub drzazg lub ostrych kantów, które powinno się usunąć, względnie je zabezpieczyć.

Dziury albo większe szpary w podłodze załatać;

b) sprawdzić, czy środki transportowe są oczyszczone i w wypadkach koniecznych zdezynfekowane, czy nie ma w nich pozostałości środków chemicznych, które mogły by być przyczyną zatruć albo w inny sposób wpłynąć ujemnie na zwierzęta;

c) powierzchnię podłogi wysypać warstwą piasku, prószu, torfowego lub trocin, co służy jako ściółka i najlepiej zabezpiecza zwierzęta przed ślizganiem się. W okresie zimy, celem zabezpieczenia przed mrozami, jako ściółkę stosować słomę.

3. Załadowanie:

a) załadowanie do wagonów, samochodu lub wozów powinno odbywać się przy pomocy rampy lub pomostu, przy czym zwierzęta powinny być wprowadzone, a nie wrzucane ani wkładane To samo dotyczy wyładunku. gdzie należy zwierzęta wyprowadzać a nigdy nie wyrzucać ani wypychać.

Rampę, a zwłaszcza pomost przy załadowaniu i wyładowaniu wysypać piaskiem, trocinami lub torfem, co chroni zwierzęta przed ślizganiem się, przez co spokojniej i chętniej dają się one wprowadzać;

b) dla poszczególnych rodzajów zwierząt potrzebne są następujące wielkości powierzchnie:

dla wołu, buhaja i innego bydła opasowego	1,6 m^2	pow. podłogi
„ cielęcia, owcy lub kozy	0,4 „	„ „
„ świni powyżej 150 kg wagi żywej	0,6 „	„ „
„ świni od 100—150 kg wagi żywej	0,5 „	„ „
„ świni do 100 kg wagi żywej	0,4 „	„ „
„ prosięcia	0,25 „	„ „

Do wagonu krytego jednopodłodowego o powierzchni 21,3 mtr. kw. w okresie jesieni, zimy i wiosny można załadować:

bydła dorosłego, dużego wzgl opasowego	13 sztuk
cieląt, owiec lub kóz	53 „
świń powyżej 150 kg wagi żywej	35 „
świń od 100—150 kg wagi żywej	40 „
świń do 100 kg wagi żywej	52 „
prosiąt	85 „

Pamiętać trzeba o tym, że podane wyżej ilości są najwyższe i nie należy ich przekraczać.

Przy załadowaniu w lecie zagęszczenie winno być zmniejszone o 15—20%.

Konie i duże sztuki bydła powinny być przywiązywane — wiązać należy krótko, ale tak, ażeby zwierzęta mogły się położyć. Wiązanie za długie może spowodować zaplątanie się zwierzęcia, a nawet jego uduszenie, za krótkie drażni je i męczy.

W żadnym wypadku nie należy przewozić sztuk dużych razem z małymi, pozostawionymi luzem. Jeżeli transport musi odbywać się razem, wówczas sztuki małe powinny być odgrodzone od pozostałych za pomocą desek.

Należy tak samo odgrodzić i zabezpieczyć sztuki specjalnie złośliwe, mogące pokaleczyć inne zwierzęta, znajdujące się w transporcie, jak również odgrodzić samce i późne katastry oraz świnie wyjątkowo ciężkie, które mogły by być zdeptane przez inne.

Przy ładowaniu owiec, warchlaków i prosiąt należy porobić przegrody, które chronią zwierzęta przed zbijaniem się w jednym miejscu, co grozi stratowaniem lub uduszeniem sztuk słabszych

4. Karmienie i opieka w czasie transportu:

Przed wysłaniem zwierząt w drogę, nie później jak na 3—4 godziny przed ładowaniem należy je nakarmić, ale w żadnym wypadku nie przekarmić (zwłaszcza świń). Normalne nakarmienie świń przed transportem, w okresie letnim może wystarczyć na krótkie odległości do 30—36 godzi jazdy. Do karmienia używać najlepiej dla bydła — siano lub słomę jarą, a dla trzody śrutę jęczmienną.

Normy pasz orientacyjne na 1 sztukę na dobę wynoszą:

dla koni — siana 8 kg,
„ bydła dużego — siana 8—10 kg,
„ bydła małego (młodzieży) — siana 3 kg,
„ owiec i kóz — siana 1 kg,
„ świń — śruty jęczm. 1,5 kg.

Śrutę dla trzody można zastąpić ziemniakami surowymi, w ilości 2—3 kg na dobę na 100 kg żywej wagi. Stosowanie ziemniaków może być szkodliwe w tym okresie, kiedy kiełkują i są stare.

Przy dobieraniu pasz do transportu należy bezwzględnie unikać takich pasz, które mogą powodować zaburzenia przewodu pokarmowego, jak wzdęcia, biegunki, a więc pasze zapleśniałe lub stęchłe oraz kiszonki i zielonki, zwłaszcza zagrzane przez dłuższe trzymanie na jednej kupie

Wszystkie pasze najlepiej zadawać w 2 dawkach. Siano lub słomę podaje się jako zakładkę w stanie całym.

Okopowe dla trzody powinny być siekane. Srutę lub otręby należy podawać w korytkach, silnie zwilżone wodą.

Ciężkie i silnie opaszone świnie, przewożone w czasie upałów lepiej jest w drodze nie karmić zupełnie, a ograniczyć się tylko do samego pojenia.

Ogólnie należy pamiętać o tym, że forsowne karmienie zwierząt wywołuje zaburzenia w organiźmie, mogące spowodować nawet upadki. Należy zwalczać niesłusznie panujące wśród konwojentów zwyczaje specjalnie intensywnego karmienia na stacji docelowej przed wyładunkiem, w celu utrzymana wagi. Postępowanie takie jest marnotrawstwem paszy, ponieważ organizm zwierzęcy nie zdąży już jej wykorzystać.

W transporcie należy bezwzględnie zwierzęta poić, przy czym częstość zależna jest od temperatury. W okresie lata, a zwłaszcza upałów, pojenie należy stosować częściej.

Konie i bydło poi się z wiadra, trzodę i owce w korytkach.

Do karmienia i pojenia powinno się przewidzieć taką ilość korytek, ażeby zwierzęta nie tłoczyły się przy jednym korycie i wzajemnie nie spychały się.

W okresie letnim wagony winny być przewietrzane, a w czasie upałów okna i drzwi otwarte, zabezpieczone jednak deskami przed wypadnięciem zwierząt.

Wskazane jest, ażeby w czasie upałów dachy wagonów polewać wodą, ściółki w wagonie spryskiwać octem. Ryje u świń zwilżać również octem w stężeniu — 1 łyżka octu na 1 szklankę wody (1/2 l. octu na 3 l. wody).

Dobrze jest poumieszczać nad głowami zwierząt świeże gałęzie, które łagodzą skutki gorąca.

5. **Konwojenci:**

Nie wolno jest wysyłać zwierząt w drogę bez konwojenta. Przy transporcie samochodowym kierowca nie zastąpi konwojenta

Kierowców samochodów winno się przestrzegać, ażeby bez istotnej potrzeby nie hamowali raptownie, a zakręty na drogach brali łagodnie i wolno.

Na konwojentów zwierząt dobierać ludzi uczciwych, zapobiegliwych i zaradnych. Przed wysłaniem w drogę sprawdzić, czy konwojent wykazuje dostateczną znajomość obchodzenia się ze zwierzętami, pouczyć go, żeby w razie objawów poważniejszej choroby zawiadomił zawiadomcę stacji dłuższego postoju pociągu, o konieczności wezwania lekarza weterynarii.

Pouczyć następnie konwojenta, jak ma postępować w wypadku potrzeby stosowania uboju z konieczności i jak go dokonać (natychmiastowe usunięcie wnętrzności). Następnie pouczyć go, co ma zrobić z zabitą sztuką, gdyby dowiezienie jej do stacji docelowej groziło zepsuciem mięsa (odbiór przez najbliższą delegaturę Centrali Mięsnej itd.).

Przy przepędzie i transporcie zwierząt użytkowych i hodowlanych, należy zachować wszystkie ostrożności wskazane instrukcją z tym, że zwierzęta w ostatnim okresie ciąży i wkrótce po porodzie muszą być otoczone specjalną opieką.

I tak krowa wraz z oseskiem powinna być od innych zwierząt oddzielona; w czasie podróży urodzone cielęta wraz z matką przy najbliższej sposobności winny być od innych zwierząt odosobnione Krowy wysokocielne (w ostatnich dniach ciąży) podróży trwającej ponad 18 godzin nie powinny odbywać, oraz nie powinny być ładowane wcześniej niż w 3 dni po ocieleniu. Dla krów po ocieleniu i wysokocielnych należy przydzielać konwojentów, mających za zadanie również dojenie krów w czasie transportu.

Przy transporcie kolejowym lub też samochodowym należy przeznaczyć sztukom użytkowym czy hodowlanym co najmniej 20% powierzchni, więcej, niż przy materiale rzeźnym.

Konwojent winien posiadać adresy Delegatur powiatowych i Oddziałów Centrali Mięsnej, znajdujących się na trasie transportu, by móc natychmiast żądać przysłania pomocy. Powinien pozatym znać miejsca dłuższego stałego postoju pociągu.

Wyposażeni transportu powinno składać się z:
wiader, koryt dla trzody, łopaty i miotły do czyszczenia wagonów, zgrzebła i szczotki do czyszczenia zwierząt, noża do ewent. uboju z konieczności, octu (w okresie letnim) i latarki.

Konwojent obecny jest przy powierzonym mu żywcu od momentu stwierdzenia wagi załadowania, do momentu zdania towaru na miejscu przeznaczenia.

Instytucja, wysyłając towar, wręcza konwojentowi specyfikację załadowanego towaru, którą konwojent podpisuje, co jest równoznaczne ze zobowiązaniem konwojenta do przyjęcia odpowiedzialności za ilość, wagę i jakość przewożonego żywca.

Specyfikację powyższą konwojent oddaje dopiero w miejscu odbioru towaru, otrzymując nową, potwierdzającą odbiór towaru. Specyfikację odbioru podpisuje konwojent, jako dowód uczestniczenia przy stwierdzaniu wagi, jakości i ilości konwojowanego przez siebie towaru.

Poleca się wszystkim organom terenowym Centrali Mięsnej stosować się do powyższej Instrukcji, jednocześnie Oddziały Wojewódzkie Centrali Mięsnej obowiązane są Instrukcję tę przesłać do wszystkich Delegatur Powiatowych, a te do Gminnych Spółdzielni i kontrolować jej stosowanie.

Dr Krygicz, Naczelnik Wydziału. Wet.

742

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO

Nr Z. F. V/4/17/49 z dnia 30 sierpnia 1949 r. w sprawie wycofania z obiegu ampułek euphyllin à 0,4 w 10 cm.

Do wszystkich Starostw Powiatowych, Zarządów miejskich miast wydzielonych, wszystkich właścicieli i kierowników aptek publicznych i zakładowych na terenie województwa poznańskiego.

Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości, że Ministerstwo Zdrowia pismem z dnia 12 sierpnia 1949 Nr ZAF. III 1.669/109/49 poleciło wycofać z obiegu w szpitalach, ośrodkach zdrowia, składnicach sanitarnych i punktach sprzedaży leków, preparat Euphyllin ampułki à 0.24 w 10 cm. firmy Rozpędzikowski Warszawa, zgodnie z analizą P. Z. H. Nr 1065/49. Starostwa Powiatowe i Zarządy Miast Wydzielonych powiadomią o powyższym szpitale, ośrodki zdrowia i hurtownie.

Lekarze Powiatowi oraz Miejscy przeprowadzą kontrolę wszystkich aptek oraz w/w Zakładów, a w wypadku stwierdzenia niewykonania zarządzenia zastosują środki przewidziane w postępowaniu przymusowym w administracji, przysyłając równocześnie odpowiednie sprawozdanie do Wydziału Zdrowia Urzędu Wojewódzkiego.

Za Wojewodę: Dr J. Zaroski, Naczelnik Wydziału Zdrowia.

743

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO

z dnia 1 sierpnia 1949 r., Nr Wet. I/1-a-18/49, dot. przyjmowania pracowników lecznic dla zwierząt.

Do ob. ob. Starostów Powiatowych i Prezydentów Miast Wydzielonych.

W wykonaniu polecenia Ministerstwa z dnia 7. 7. 1949 r. Nr W. A. I/1/12 — w sprawie obok powołanej Urząd Wojewódzki powiadamia, że zawieranie umów służbowych z woźnymi, pracownikami kancelaryjnymi i kierowcami samochodowymi państwowych zakładów leczniczych dla zwierząt należy do Urzędu Wojewódzkiego.

W związku z powyższym — Urząd Wojewódzki przypomina **tut. zarządzenie z dnia 20. 4. 1949 r. Nr Wet. IV/1-e-14/49 dot. załączników do wniosków personalnych,** do których kierownicy państwowych zakładów leczniczych dla zwierząt winni ściśle stosować się.

Za Wojewodę: Dr Krygicz, Naczelnik Wydziału.

744

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO

z dnia 1 sierpnia 1949 r. Nr Wet. IV/1-a-52/49 dot. używania środków lokomocji przez państwowe zakłady lecznicze dla zwierząt.

Do Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Prezydentów Miast Wydzielonych.

W ślad za tut. pismem okólnym z dnia 16 lipca 1949 r. Nr Wet. IV/1-e-83/49 — w sprawie wymienionej w nagłówku — (Pozn. Dz. Woj. Nr 29 z dnia 25 lipca 1949 r.) — Urząd Wojewódzki, zgodnie z zarządzeniem Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 12 lipca 1949 r. Nr A. L. IV-1/2 — poleca wszystkim państwowym zakładom leczniczym dla zwierząt, posiadającym własne mechaniczne środki lokomocji — zainstalować w używanym środku lokomocji (samochód, motocykl) — licznik kilometrowy.

W tym celu należy zwrócić się do terenowych Placówek Centrali Handlowej Przemysłu Motoryzacyjnego „MOTOZBYT" — celem zakupu wyżej wymienionego licznika.

Jednocześnie, zgodnie z zarządzeniem Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 15 lipca 1949 r. Nr W. A. L. II-1/14 — Urząd Wojewódzki powiadamia, że w wypadku, gdy środki lokomocji zakładów leczniczych dla zwierząt używane są przez powiatowych lekarzy wet. przy wyjazdach służbowych — należną sumę, według wykazanego stanu licznika — należy wpłacać do kasy zakładu leczniczego drogą przelewu.

Za Wojewodę: Dr. Krygicz, Naczelnik Wydziału.

745

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO

z dnia 1 sierpnia 1949 r. Nr Wet. I/3-1-16/49, dot. sprawozdań kwartalnych.

Do Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Prezydentów Miast Wydzielonych.

W wykonaniu polecenia Ministerstwa z dnia 24. 6. 1949 r. Nr W. A. III-10/29 — w sprawie obok powołanej — Urząd Wojewódzki powiadamia, że z uwagi na ujęcie większości za-

gadnień weterynaryjnych specjalnych odrębną sprawozdawczością zmniejsza zakres sprawozdawczości kwartalnej określonej zarządzeniem z dnia 13 marca 1947 r. Nr Wet. 1-III-16/1 — następująco:
sprawozdania kwartalne winny zawierać jedynie istotne dane, dotyczące pracy służby weterynaryjnej, wykonanej w ramach Narodowego Planu Gospodarczego i Planu Pracy Służby Wet. — jak również inne zagadnienia istotne ze względu na swoją doniosłość.
Materiał sprawozdawczy winien być uszeregowany wg następujących działów:
I. zagadnienia personalne rozmieszczenia służby, szkoleniowe i popularyzacji wiedzy wet., finansowe, gospodarcze, organizacyjne i administracyjne,
II. zagadnienia zwalczania zaraźliwych chorób zwierzęcych,
III. zagadnienia higieny środków spożywczych i produktów pochodzenia zwierzęcego oraz obrotu zwierzętami i produktami pochodzenia zwierzęcego,
IV. zagadnienia opieki wet. nad hodowlą i zwalczania chorób nie objętych ustawą,
V. zagadnienia administracyjne i organizacyjne zakładów leczniczych dla zwierząt.

Nie nakłada się obowiązku wymienienia, jak dotychczas wszystkich działów, o ile nie jest to podyktowane różnorodnością materiału sprawozdawczego.

Termin nadsyłania sprawozdań pozostaje bez zmian.

Za Wojewodę: Dr Krygicz, Naczelnik Wydziału.

746

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZN. z dnia 31 sierpnia 1949 r. Nr Op. II D V 2/3/49 w przedmiocie walki z nierządem.

Do Obywateli Starostów Powiatowych oraz Prezydentów Miast.

Urząd Wojewódzki podaje, że Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej w związku z stwierdzeniem faktu przystępowania do organizowania we własnym zakresie różnych form w akcji walki z nierządem — zabroniło zarządzeniem z dnia 12. VIII. br. Nr Op. VI/633/10/49 podejmowania jakiejkolwiek akcji bez odpowiednich instrukcji ze strony Ministerstwa. O wszelkich możliwościach wszczęcia akcji oraz projektach związanych z organizowaniem nowych form walki z nierządem, należy bezwzględnie zawiadamiać Urząd celem uzyskania akceptacji Ministerstwa.

Przed ostatecznym ustaleniem nazw obowiązujących dla zakładów organizowanych w walce z wymienioną klęską społeczną stosuje się niżej podaną nomenklaturę:

1. „Ognisko Kobiet Pracujących" — (dawniej: schroniska, domy przejściowe dla kobiet).
2. „Domy Kobiet" — (nazwa używana poprzednio: profilaktoria).
3. „Domy Rozdzielcze dla Kobiet" — (przewidziane dla celów selekcyjnych).

Za Wojewodę: M. Milewski w z. Naczeln. Wydziału.

747

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZN. z dnia 5 września 1949 r. dot. spraw personalnych urzędników stanu cywilnego.

Obywatele Starostowie Powiatowi, Prezydenci miast.
Urząd Wojewódzki zwraca uwagę na okólnik Nr 68 z dnia 28. VII. 1949 r. Ministra Administracji Publicznej w sprawie stabilizacji urzędników stanu cywilnego (Dz. Urz. Min. A. P. Nr 35, poz. 234).

W związku z tym zechcą Obywatele Starostowie w swoich powiatach zbadać i wykonać co następuje:

1. jeżeli przełożony gminy pełni zarazem funkcję urzędnika stanu cywilnego **a nie posiada odpowiednich kwalifikacji,** należy spośród pracowników zarządu gminnego albo z poza ich grona podać kandydata na specjalnego urzędnika stanu cywilnego i drugiego kandydata na jego zastępcę;

2. jeżeli przełożony gminy **posiada odpowiednie kwalifikacje** do pełnienia zarazem funkcji urzędnika stanu cywilnego, wykazuje dostateczne zainteresowanie się czynnościami urzędu stanu cywilnego, opanował przepisy o rejestracji stanu cywilnego, należy podać kandydata na specjalnego zastępcę urzędnika stanu cywilnego i to spośród pracowników zarządu gminnego albo z poza ich grona, o ile taki zastępca nie został już w 1946 r. wzgl. 1947 r. za zezwoleniem Urzędu Wojewódzkiego ustanowiony.

Dla wspomnianych kandydatów należy również nadesłać wypełnione kwestionariusze osobowe.

Za Wojewodę: mgr Z. Kasprowicz, Naczelnik Wydziału.

748

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO RAWICKIEGO z dnia 11 sierpnia 1949 r. w sprawie zwalczania zgnilca złośliwego u pszczół.

W związku z urzędowym stwierdzeniem zgnilca złośliwego u pszczół w zagrodzie obyw. Lisieckiego Józefa w Rawiczu, ul. Folwark 5, celem skutecznego zwalczania i niedopuszczania do dalszego rozszerzenia się tej zarazy — na zasadzie rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 24 września 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 309), wydanego do rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), zarządzam, co następuje:

§ 1. Zagrodę zapowietrzoną zgnilcem złośliwym stanowi zagroda obyw. Lisieckiego Józefa w Rawiczu, ul. Folwark Nr 5.

§ 2. Przy wejściu do pasieki w zagrodzie zapowietrzonej należy umieścić na widocznym miejscu tablicę z wyraźnym i trwałym napisem: „Zaraza zgnilca pszczół". — Wstęp do pasieki zapowietrzonej jest osobom postronnym wzbroniony.

§ 3 Posiadacz pasieki winien własnym kosztem wykonać następujące zabiegi celem zapobieżenia szerzeniu się zarazy: plastry z czerwiem w ulu chorym lub podejrzanym należy spalić, miód przegotować, wosk przetopić. Zarażony ul wraz z ramkami, narzędzia pszczelarskie oraz inne przedmioty, które były w styczności z ulem, jak również ręce i odzież osób przeprowadzających zabiegi, podlegają oczyszczeniu i odkażeniu w sposób podany przez lekarza weterynarii.

§ 4. Wyprowadzenie z pasieki pni pszczelarskich, ich części, rojów pszczół, czerwia, woszczyny, odpadków plastrów, używanie uli i miodu z wyjątkiem miodu sprzedanego wyłącznie do spożycia przez ludzi, narzędzi pszczelarskich i sprzętu pszczelarskiego — jest wzbronione.

§ 5. Wprowadzenie do zapowietrzonej pasieki obcych pni pszczelarskich, pszczół oraz plastrów z czerwiem jest zakazane. Przenoszenie plastrów i woszczyny od zakażonych lub podejrzanych o zarażenie się pni pszczelich — jest wzbronione.

§ 6. Przenoszenie pasieki na inne miejsce jest wzbronione.

§ 7. W całym powiecie zakazuję:
a) wyprowadzania bez mego zezwolenia pni pszczelich i pszczół, b) urządzania wystaw z pszczołami żywymi i przetargów.

§ 8 Przekrocznie niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą według rozdziału VII postanowień karnych przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy: Frączek Piotr.

749

ZARZĄDZENIE STAROSTY POW. MIĘDZYCHODZKIEGO z dnia 9 sierpnia 1949 r. o zwalczaniu pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem pomoru świń w Zatomiu Nowym, gminy Sieraków, na zasadzie art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77 poz. 673 przepisów z §§ 349—355 rozporz. Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167 oraz § 1 p. 13—16 rozporz. Min. Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360, podaję zmianę mojego zarządzenia z dnia 25 czerwca 1949 r., Nr Wet. 1-a/188/49, ogłoszonym w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 28, poz. 628 z dnia 18. 7. 1949 r. i zarządzam, co następuje:

§ 1. Zagrodę zapowietrzoną pomorem świń stanowią zagrody obyw. obyw. Szukały Bolesława, Słabolepszego Leona z grom. Białokoszyce gminy Chrzypsko Wielkie, oraz Kaczmarka Stanisława i Łuczaka Konstantego Zatom Nowy, gmina Sieraków, pow. Międzychód.

W zagrodach zapowietrzonych obowiązują zarządzenia ochronne, wydane na miejscu.

§ 2. Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam zagrody obyw. obyw. Kurka Jana,, Judkowiaka Wojciecha, Baszterka Bernarda, Pankiewicza Józefa, Rzepeckiego Leona z Białokoszyc, gmina Chrzypsko Wielkie, oraz Grzegorzewskiego Józefa z leśn. Czapliniec i resztę gromady Zatom Nowy, gmina Sieraków.

§ 3. Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włączam pozostałą część gromady Białokosz, gmina Chrzypsko Wielkie i grom. Chorzępowo, gmina Sieraków, powiat Międzychód.

Starosta Powiatowy: Jóźwiak Czesław.

750

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIAT. RAWICKIEGO
z dnia 8 lipca 1949 r. w sprawie zwalczania pomoru świń.

Wobec wygaśnięcia pomoru świń w zagrodzie obyw. Chudzika Antoniego w Zaorlu, gmina Chojno, uchylam zarządzenie moje z dnia 6 lipca 1949 r., ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 29, poz. 648 z dnia 25 lipca br. w sprawie zwalczania tej choroby.

Starosta Powiatowy: Frączek P.

751

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIAT. WRZESIŃSKIEGO
z dnia 1 września 1949 r. w sprawie zwalczania pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem zarazy pomoru świń w zagrodzie należącej do P. G. R. Maj. Ciążyń gm. Ciążyń na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 2 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz Ż 1. pkt. 12 do 16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50 poz. 360), jak również zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25 marca 1947 r. Nr Wet. 2. III. 1/5 zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1. Zagrodę zapowietrzoną stanowi zagroda P. G. R. Maj. Ciążyń. W zagrodzie zapowietrzonej obowiązują zarządzenia ochronne, wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2. Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam całą wieś Ciążyń.

§ 3. Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem „Pomór świń". Wstep do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarza weterynarii i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opieke nad nimi.

§ 4. Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okregu zapowietrzonego na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń, podlegają należnemu oczyszczeniu i codziennemu odkażeniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagród okregu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia do chlewu lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające 1—2% roztwór sody żrącej, lub 4.5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych.

§ 5. Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych, z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odnośnej gminy, który natychmiast doniesie o otrzymaniu zgłoszenia do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynarii dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6. Ubój świń na terenie okregu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie, w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może sie odbywać tylko za specjalnym moim zezwoleniem, przy zachowaniu specjalnych środków ostrożności, wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynarii. Unieszkodliwienie miesa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza weterynarii. Jeżeli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów, majacych na celu unieszkodliwienie miesa warunkowo zdatnego, wówczas mieso to, zgodnie z przepisami § 50 rozporzadzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29 stycznia 1929 r. o urzedowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305) należy zniszczyć.

§ 7. W okręgu zapowietrzonym zakazuje:

1. Odbywania targów, przetargów i pokazów świń,
2. handlu domokrążnego świńmi,
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywanie się ze świńmi przewożonymi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8. We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak koty, króliki, drób, gołębie itp. — w zamknięciu.

§ 9. Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane. Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego.
2. Koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych. Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem „Pomór świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz, przesyłki takich zwierząt wolno dokonywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu w listach przewozowych, przeładowanie lub skierowanie ich do innych stacji jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacji kolejowych lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadł nawóz lub ściółka.

Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy itp.), jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i odkażeniu.

§ 10. Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą p-różycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11. Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego wciela się miejscowości: wszystkie miejscowości gm Ciążyń.

§ 12. W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. Odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie znajdujące się przynajmniej od trzech miesiecy w tej samej zagrodzie.
2. Handlu domokrążnego świniami.
3. Pędzenia świń, puszczania ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach.

§ 13. Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego nakazuję umieszczenie tablicy z wyraźnym i trwałym napisem „Pomór świń".

§ 14. Od uprzedniego uzyskania zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. Używania knurów do pokrywania cudzych świń.
2. Wyprowadzanie świń z okręgu i przeprowadzanie ich przez ten okręg, jak również wprowadzanie świń do tego okręgu.
3. Wypędzanie świń na wspólne pastwiska.
4. Szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15. Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonany tylko za moim zezwoleniem, pod warunkiem jednak, że zwierzeta te na 24 godz. przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynarii i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie którego to czasu zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16. Przekroczenia niniejszego zarzadzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane bedzie według rozdziału VII postanowień karnych przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy: Wł. Kołodziejczyk.

752

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIAT. CHODZIESKIEGO
z dnia 1 września 1949 r. w sprawie zgłaszania i dostarczania zwłok zwierzęcych do Powiatowej Przetwórni Padlin w Chodzieży.

Na podstawie zarzadzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 14. I. 1949 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej Ziem Odzyskanych oraz Przemysłu i Handlu o obowiązku i sposobie zgłaszania i dostarczania zwok zwierzęcych do zakładów utylizacyjnych.

Na podstawie art. 17 (2) rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. VIII. 1927r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych w brzmieniu ustawy z dnia 16. IV. 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 245) — zarządzam co następuje:

§ 1. Zwłoki zwierzat jednokopytowych (konie, osły, muły i osłomuły) i bydła rogatego, a także świń o wadze powyżej 30 kg należy zgłaszać badź dostarczać do Powiatowej Przetwórni Padlin w Chodzieży. Za zwłoki zwierzęce w zrozumieniu niniejszego zarządzenia uważa się zwierzęta padłe lub zabite nie w celu spożycia:

§ 2. W przypadku padnięcia lub zabicia nie w celu spożycia zwierząt, których zwłoki podlegają obowiązkowi dostarczania do Powiatowej Przetwórni Padlin w Chodzieży, właściciele lub posiadacze zwierząt są obowiązani:

a) zabezpieczyć zwłoki zwierzęcia przed rozwleczeniem i uszkodzeniem,

b) powiadomić niezwłocznie, a najpóźniej do 12 godzin, ustnie lub pisemnie przez posłańca lub telefonicznie lub telegraficznie Zarząd Gminny albo Powiatową Przetwórnię Padlin w Chodzieży, podając rodzaj zwierzęcia, adres posiadacza, miejsce, na którym zwłoki się znajdują oraz przypuszczalną przyczynę śmierci (objawy choroby).

Takie same obowiązki, oprócz podania posiadacza i przypuszczalnej przyczyny śmierci, ciążą na użytkowaniu gruntu, na którym znajdują się zwłoki zwierzęce bezpańskie.

Obowiązek powiadamiania nie ciąży na właścicielu ani na posiadaczu w przypadku, gdy zabicie zwierzęcia nastąpiło na zarządzenie władzy administracyjnej ogólnej.

§ 3. Przewiezienie zwłok do Powiatowej Przetwórni Padlin w Chodzieży winno odbywać się środkami przewozowymi zakładu powiatowej przetwórni padlin. W przypadkach, gdy nie zachodzi zaraźliwa choroba ani jej podejrzenie — właściciel wzgl. posiadacz może dostarczyć zwłoki własnym środkiem przewozowym za wynagrodzeniem przez Powiatową Przetwórnię Padlin w Chodzieży w wysokości, za jednokonny wóz 25,— zł, za dwukonny wóz 35,— zł za pojedynczy km.

§ 4. Powiatowa Przetwórnia Padlin w Chodzieży, otrzymawszy powiadomienie, jest obowiązana zwłoki uprzątnąć najpóźniej do 24 godzin w okresie od 7 kwietnia do 1 października, a poza tym okresem do 48 godzin. Posiadacz jest zobowiązany udzielić pracownikom powiatowej przetwórni padlin pomocy w robociźnie przy ładowaniu zwłok a także, gdy zwłoki znajdują się na miejscu niedostępnym dla środka lokomocji zakładu, dostarczyć zwłoki do najbliższego miejsca drogi, do której środek lokomocji zakładu Powiatowej Przetwórni Padlin nie może dojechać. W razie, gdy posiadacz nie może tego uczynić z braku własnego środka lokomocji lub siły pociągowej, obowiązek ten ciąży na gminie.

§ 5. Odbiór zwłok zwierzęcych lub ich części przez zakład przetworu padlin winien być potwierdzony przez wydanie oddawcy zwłok zwierzęcych pokwitowania odbioru na blankiecie zakładu przetworu padlin. Pokwitowanie to stanowi dowód wobec właściwych władz oraz daje posiadaczowi uprawnienie:

a) do otrzymania od zakładu przetworu padlin wynagrodzenia za zwłoki zwierzęce — wzgl. także za ich dostarczenie.

b) do kupna mączki mięsno-kostnej na karmę dla zwierząt gospodarskich po cenie ulgowej, stosowanej przez zakład przetworu padlin.

Za oddanie zwłok zwierzęcych wraz ze skórą Zakład Przetworu Padlin w Chodzieży obowiązany jest płacić właścicielowi (posiadaczowi) zwłok zwierzęcych następujące wynagrodzenie, o ile zwierzę na zarządzenie władz administracyjnych nie musi być zniszczone wraz ze skórą:

1. za zwierzę jednokopytowe ponad 2 i pół lat — pół ceny rynkowej skóry końskiej o długości 2,2 m;

2. za krowę i jałowicę ponad 2 lata — pół ceny rynkowej skóry o wadze 20 kg;

3. za buhaje i woły ponad 2 lata — pół ceny rynkowej skóry o wadze 30 kg;

4. za zwierzę jednokopytowe od pół do dwa i pół roku — połowę ceny podanej w pozycji 1;

5. za młodociane bydło rogate od 3-ch miesięcy do dwóch lat — jedna trzecia ceny rynkowej skóry o wadze 10 kg;

6. za świnie:

a) o wadze do 50 kg — po 10.— zł za jeden kg wagi,

b) o wadze ponad 50 kg — po 15.— zł za jeden kg;

7. za owce, kozy — 1/3 ceny rynkowej skóry.

Przez ceny rynkowe skór rozumieć należy ceny za skóry II klasy, płacone przez Centralę Skór Surowych.

Do wypłacenia całkowitego wynagrodzenia podanego wyżej Zakład Przetworu Padlin w Chodzieży jest zobowiązany tylko wtedy, gdy skóra na zwłokach jest niezbyt silnie uszkodzona. Za skóry silnie uszkodzone Zakład Utylizacyjny płaci odpowiednio niższe wynagrodzenie.

§ 6. Wypłata wspomnianego wynagrodzenia winna być uskuteczniona równocześnie z odbiorem zwłok danego zwierzęcia.

Wynagrodzenie powyższe może nie być uiszczone przy odbiorze zwłok zwierzęcych w wypadkach, gdy zaistniało podejrzenie o chorobę zaraźliwą, przy której w myśl obowiązujących przepisów wymagane jest zniszczenie skóry. Jeżeli jednak podejrzenie to zostało urzędowo uchylone, natenczas zakład przetworu padlin jest obowiązany do wypłacenia oznaczonego wyżej wynagrodzenia w ciągu dwu tygodni, licząc od dnia odbioru danego zwierzęcia.

Zakład Przetworu Padlin w Chodzieży obowiązany jest również zwracać rzeczywiste koszta poniesionych opłat telefonicznych, telegraficznych i za posłańca za przedstawieniem pokwitowania.

§ 7. Winnych niestosowania się do przepisów niniejszego zarządzenia będzie pociągać się do odpowiedzialności karnej na podstawie art. 98 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. VIII. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych w brzmieniu ustawy z dnia 16. IV. 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 245) oraz dekretu z dnia 26. IV. 1948 r. o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 161).

§ 8.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Starosta Powiatowy: (—) Portala.

753

ZARZĄDZENIE STAROSTY POW. CZARNKOWSKIEGO

z dnia 22 sierpnia 1949 r. w sprawie zwalczania pomoru świń.

W zwiazku ze stwierdzeniem pomoru świń w zagrodzie Ob. Cieślaka Piotra z grom. Miały, gm. Drawsko, tut. powiatu na podstawie art. 26 i 27 rozp. Prez. R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) przepisów §§ 339—355 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1, pkt. 12—16 rozp. Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20. 6. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), jak również zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25 marca 1947 r. Nr Wet. 2 III-1/5 zarządzam co następuje:

I. Zagrodę zapowietrzoną stanowi zagroda ob. Cieślaka Piotra i Cieślaka Wacława (wspólna zagroda) z grom. Miały, gminy Drawsko. W zagrodzie tej obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu przez powiatowego lekarza wet.

II. Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam wszystkie pozostałe zagrody gromady Miały z Wybudowaniem.

III. Ustanawiam okręg zagrożony pomorem do którego włączam całą gromadę Marylin z Wybudowaniami.

Dalsze zarządzenia moje ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 29, poz. 649 z 1949 r., wydane w sprawie zwalczania pomoru świń pozostają bez zmian.

Starosta Powiatowy: w z. Olejniczak, Wicestarosta.

754

ZARZĄDZENIE STAROSTY POW. STRZELECKIEGO

z dnia 5 lipca 1949 r. o zwalczaniu zgnilca łagodnego u pszczół.

W zwiazku z urzędowym stwierdzeniem zgnilca łagodnego w zagrodzie Ob. Kiny Jana w Bobrówku oraz celem skutecznego zwalczania i niedopuszczenia do dalszego rozszerzania się tej zarazy, na zasadzie rozporządzenia Min. Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 24. 9. 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 309) zarządzam co następuje:

§ 1. Zagrodę zapowietrzoną zgnilcem łagodnym, stanowi zagroda ob. Kiny Jana w Bobrówku. W zagrodach zapowietrzonych obowiązują zarządzenia ochronne wydane właścicielowi pasieki.

§ 2. Przy wejściu do pasiek w zagrodach zapowietrzonych należy umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnymi i trwałymi napisami: „Zaraza zgnilca amerykańskiego" względnie „Zaraza zgnilca łagodnego". Wstęp do pasieki zapowietrzonej jest osobom postronnym wzbroniony.

§ 3. Posiadacz pasieki winien własnym kosztem wykonać następujące zabiegi celem zapobieżenia szerzenia się zarazy; Plastry z czerwiem w ulu chorym lub podejrzanym należy spalić, miód przegotować, a wosk przetopić. Zarażony ul wraz z ramkami, narzędzia pszczelarskie oraz inne przedmioty, które były w styczności z ulem, jak również ręce i odzież osób przeprowadzających te zabiegi podlegają oczyszczeniu i odkażeniu w sposób podany przez lekarza wet.

§ 4. Wyprowadzanie z pasieki pni pszczelich, ich części rojów pszczół, czerwia, woszczyny, odpadków plastrów, używanych uli i miodu z wyjątkiem miodu sprzedawanego wyłącznie do spożycia przez ludzi, narzędzi pszczelarskich i sprzętu pszczelarskiego jest wzbronione.

§ 5. Wprowadzanie do zapowietrzonej pasieki obcych pni pszczelich, pszczół oraz plastrów z czerwiem jest zakazane. Przenoszenie plastrów i woszczyny od zakażonych lub podejrzanych o zarażenie się pni pszczelich do innych pni pszczelich jest wzbronione.

§ 6. Przenoszenie pasieki na inne miejsce jest wzbronione.

§ 7. W gromadach: Bobrówko, Machary, zakazuję:

a) wprowadzanie bez mego zezwolenia pni pszczelich i pszczół,

b) urządzania wystaw z pszczołami żywymi i przetargów.

§ 8. Przekroczenie niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą według rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozporządzenia. Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy: w z. Mielnik Józef, Wicestarosta.

755

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOW. KONIŃSKIEGO

z dnia 25 sierpnia 1949 r. w sprawie zwalczania pomorn świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem zarazy pomoru świń w zagrodzie ob. Sobczaka T., Kuchowicza St. i Szmyta Z. w Wrąbczynie gm. Oleśnica oraz Andrzejewskiego Franciszka w Zagorowie na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77 poz. 673), przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § pkt. 12—16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50 poz. 360), jak również zarządzenia Ministra Rolnictwa i Ref. Rolnych z dnia 25 marca 1947 r. Nr Wet. 2. III. 1/5 zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1. Zagrodę zapowietrzoną stanowią zagrody ob. ob. Sobczaka Tom., Kuchowicza St. i Szmyta J. w Wrąbczynie oraz Andrzejewskiego Franc. w Zagórowie. W zagrodzie zapowietrzonej obowiązują zarządzenia ochronne, wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2. Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem swiń do którego włączam całą wieś Wrąbczyn i sąsiedztwo zagrody ob. Andrzejewskiego w Zagórowie.

§ 3. Przy drogach na granicy zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablicę z wyraźnym i trwałym napisem „Pomór świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza lekarza wet. i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4. Chlewy i pomieszczenie świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń, podlegają należnemu oczyszczeniu i codziennemu odkażeniu. Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń dla świń — zagród okręgu zapowietrzonego winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewu lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiecheć i środki odkażające 1—2% roztwór sody żrącej, lub 4,5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych.

§ 5. Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych, z zachowaniem ostrożności, zawiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odnośnej gminy, który natychmiast doniesienie o otrzymaniu zgłoszenia do Starostwa powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń i zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynarii dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6. Ubój świń na terenie okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie, w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać za specjalnym moim zezwoleniem, zachowanie specjalnych środków ostrożności, wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzeta te podlegają przed i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynarii. Unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to zgodnie z przepisami § 50 rozporządzenia Ministra Roln. z dnia 29 stycznia 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32 poz. 305) należy zniszczyć.

§ 7. W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. Odbywania targów, przetargów i pokazów świń.
2. Handlu domokrążnego świniami.
3. Pędzenia świń, puszczania ich samopas na wspólne pastwiska, jak również zatrzymania się ze świniami przewożonymi na wozach, oraz
4. Używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8. We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta jak koty, króliki, drób, gołębie itp. w zamknięciu.

§ 9. Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego, jest zakazane. Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu może wyjątkowo odbywać się za uprzednim moim zezwoleniem i tylko celem natychmiastowego uboju.

1. Na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego.

2. Koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych. Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem „Pomór świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno dokonywać tylko na stacjach, oznaczyć w zezwoleniu i w listach przewozowych, przeładowanie lub skierowanie ich do innych stacji jest wzbronione, przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacji kolejowej lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach aby nie wypadł nawóz lub ściółka. Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy itp) jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i odkażeniu.

§ 10. Wprowadzenie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą przeciwróżycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11. Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego wcielam gromadę Wrąbczyn gm. Oleśnica oraz m. Zagórów.

§ 12. W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. Odbywanie targów, przetargów świń z wyjątkiem przetargów na świnie znajdujące się przynajmniej od trzech miesięcy w tej samej zagrodzie.
2. Handlu domokrążnego świniami.
3. Pędzenia świń, puszczania ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach.

§ 13. Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego nakazuję umieszczenie tablicy z wyraźnym i trwałym napisem „Pomór świń".

§ 14. Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. Używanie knurów do pokrywania cudzych świń.
2. Wprowadzenie świń z okręgu i przeprowadzenie przez ten okręg jak również wprowadzenie świń do tego okręgu.
3. Wypędzanie świń na wspólne pastwisko.
4. Szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15. Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonany tylko za moim zezwoleniem, pod warunkiem jednak, że zwierzęta te na 24 godziny przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynarii i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie którego to czasu zarządzone środki ochronne uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16. Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą według rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy: w z. M. Gronowski, Wicestarosta.

756

ZARZĄDZENIA STAROSTY POWIAT. MIĘDZYCHODZKIEGO

z dnia 26 sierpnia 1949 r. o zwalczaniu pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem wygaśnięcia pomoru świń w zagrodzie ob. Szkały Bolesława z gromady Białokosyce, gm. Chrzypsko Wielkie, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 8. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzecych (Dz U. R. P. Nr 77 poz. 673 § 349—355) i następnych rozporz. Minist. Roln. z dnia 9. 1. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19 poz. 167) oraz § - pkt. 12—16 rozp. Minist. Roln. i Ref. Rol. z dnia 20. 6. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50 poz. 360) zarządzam co następuje:

1. Zagrodę zapowietrzoną pomorem świń stanowią zagrody ob. ob. Kaczmarka Stanisława i Łuczaka Konstantego z Zatomia Nowego, gm. Sieraków. W zagrodach zapowietrzonych obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu.

II. Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń do którego włączam zagrody ob. ob. Grzegorzewskiego Józefa, leśn. Czapliniec i resztę zagród gromady Zatom Nowy, gm. Sieraków.

III. Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń do którego włączam gromadę Chorzępowo, gm. Sieraków.

IV. Dalsze zarządzenia moje ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 28 poz. 628 z dnia 25. 6. 1949 r. pozostają bez zmian.

Starosta Powiatowy: Jóźwiak Czesław.

757

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIAT. OBORNICKIEGO

z dnia 24 sierpnia 1949 r., w sprawie zniesienia zarządzenia dotyczącego zwalczania pomoru świń.

Wobec wygaśnięcia pomoru świń w zagrodzie Ob. Ronki Jana w Słomowie, gm. Rogoźno, uchylam zarządzenia ochronne z dnia 21 czerwca 1949 r., ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 27, poz. 607 z dnia 11 lipca 1949 r.

Starosta Powiatowy: w z. mgr J. Krzyżaniak, Wicestarosta.

758

ZARZĄDZENIE STAROSTY POW. ZIELONOGÓRSKIEGO

z dnia 18 sierpnia 1949 r. w sprawie zwalczania pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem pomoru świń w zagrodach: ks Suligi Michała i ob. Łysiaka Franciszka, zam. w Zaborze, ob. Orłowskiej Wiktorii, zam. w Chynowie, gm. Zawada i ob. Andrykiewicza Szymona, zam. w Grom. Janny, gm. Zawada, na zasadzie postanowień art 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P Nr 77, poz. 673), przepisów §§ 339—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r (Dz. U. R. P. Nr 19, poz 167) oraz § 1 pkt. 12—16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20. 6. 1936 r. (Dz U. R. P. Nr 50, poz. 360), jak również zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25 marca 1947 r. Nr Wet. 2. III. 1/5 zarządzam co następuje.

I Zagroda zapowietrzona:

§ 1. Zagrody zapowietrzone stanowią zagrody: ks. Suligi Michała i ob. Łysiaka Franciszka, zam. w Zaborzu, gm. Zabór, ob. Orłowskiej Wiktorii, zam. w Chynowie, gm Zawada i ob. Andrykiewicza Szymona, zam. w Jannach, gmina Zawada. W zagrodzie zapowietrzonej obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony:

§ 2. Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączono wszystkie zabudowania gromady Zabór, gm Zabór i gromady Chynowa i Janny, gm. Zawada.

§ 3. Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablicę z wyraźnym i trwałym napisem „Pomór świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono sprzątanie i opiekę nad nimi.

§ 4. Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń, podlegają należytemu oczyszczaniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagród okręgu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie W tyle u wyjścia z chlewa lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające 1—2% roztwór sody żrącej lub 4—5% wodny roztwór krezoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych.

§ 5. Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnych środków ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odnośnej gminy, który natychmiast doniesie o otrzymaniu zgłoszenia Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynarii dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia choroby oraz przyczyn śmierci zwierzęcia

§ 6. Ubój świń na terenie okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie, w innych zaś miejscach okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim zezwoleniem, przy zachowaniu specjalnych środków ostrożności wskazanych przez powiatowego lekarza weterynarii, przy czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynarii. Unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza wet. Jeśli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to zgodnie z przepisami § 50 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29 stycznia 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju.

§ 7. W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń,
2. handlu domokrążnego świniami,
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8. We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób, gołębie itp. w zamknięciu.

§ 9. Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane. Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może wyjątkowo odbywać się za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko w celu natychmiastowego uboju:

1. na wozach dla innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego.
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywożonych.

Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem „Pomór świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt dokonywać wolno tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i listach przewozowych, przeładowywanie lub skierowywanie ich do innych stacji jest wzbronione. Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacji kolejowych lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadł nawóz lub ściółka.

Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy itp.) jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają oczyszczeniu i odkażeniu.

§ 10. Wprowadzenie świń do okręgu zapowietrzonego jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą przeciwróżycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony:

§ 11. Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włączam wszystkie miejscowości gminy Zabór i Zawada.

§ 12. W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie znajdujące się przynajmniej od trzech miesięcy w tej samej zagrodzie,
2. handlu domokrążnego świniami,
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach.

§ 13. Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym napisem „Pomór świń".

§ 14. Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. używania knurów do pokrywania cudzych świń,
2. wyprowadzanie świń z okręgu i przeprowadzanie ich przez ten okręg jak również wprowadzanie świń do tego okręgu,
3. wypędzanie świń na wspólne pastwiska,
4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15. Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonywany tylko za moim zezwoleniem pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godz. przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza wet. i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9. Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji przez przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zbadane przez powiatowego lekarza weterynarii i uznane za niepodejrzane.

§ 16. Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będzie wg rozdziału VII postanowień karnych przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy: Furman Jan.

759

ZARZĄDZENIE STAROSTY POW. ZIELONOGÓRSKIEGO

z dnia 13 sierpnia 1949 r. w sprawie zniesienia zarządzenia dotyczącego zwalczania pomoru świń.

Wobec wygaśniecia pomoru świń w tuczarni Centrali Mięsnej w Leśniewie Wielkim, gm. Płoty oraz w zagrodzie ob. Szczepaniak Katarzyny w Klenicy, gm. Bojadła, uchylam zarządzenia ochronne z dnia 12 lipca 1949 r., ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 29, poz. 650, z dnia 25 lipca 1949 r.

Starosta Powiatowy: Furman Jan.

760

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIAT. CZARNKOWSKIEGO

z dnia 17 sierpnia 1949 r. w sprawie zwalczania pomoru świń.

Wobec wygaśnięcia pomoru świń w zagrodzie obyw. Forysiaka Władysława z Zieleńca, grom. Kwiejce Nowe, gmina

Drawsko tutejszego powiatu, na podstawie pkt. 2, § 368 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167), uchylam zarządzenie moje z dnia 11 lipca 1949 roku w sprawie zwalczania pomoru świń (Poznański Dziennik Wojewódzki Nr 29, poz. 649).

Jednocześnie wobec stwierdzenia pomoru świń w zagrodzie obyw. Dreczki Romana z Wielenia, ul. Leśna 6, oraz w zagrodzie obyw. Jerzego Romana z gromady Wrzeszczyna Wybud. gmina Rosko na podstawie art. 26 i 27 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) przepisów §§ 339—355 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 9. stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P Nr 19, poz. 167) oraz § 1, pkt. 12—16 rozp. Mnistra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20. 6. 1936 r. (Dz. U. R. P Nr 50, poz 360), jak również zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25 marca 1947 r Nr Wet. 2. III-1/5, zarządzam, co następuje:

I. Zagrodę zapowietrzoną stanowią zagroda obyw. Dreczki Romana z Wielenia, ul. Leśna 6, oraz zagroda obyw. Jerzego Romana z grom. Wrzeszczyna, gmina Rosko. W zagrodach tych obowiązują zarządzenia ochronne, wydane na miejscu przez powiatowego lekarza weteryn.

II. Ustanawiam okręg zapowietrzony, do którego włączam zagrody przy ul. Leśnej łącznie z zagrodami po południowej stronie toru kolejowego w m. Wieleniu n/Not. oraz zagrody Wrzeszczyny Wybudowanie po południowej stronie toru kolejowego.

III. Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń do którego włączam m. Wieleń n/Not., grom. Wrzeszczyny łącznie z Wybudowaniami grom. Potrzebowice, Jaryń oraz Bedlewo.

Dalsze zarządzenia moje, ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 29. poz. 649 z 1949 r., wydane w sprawie pomoru świń pozostają bez zmian.

Starosta Powiatowy: w z. Olejniczak, Wicestarosta.

761

OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIAT. ŚREDZKIEGO

z dnia 25 sierpnia 1949 r., dot. wszczęcia postępowania wywłaszczeniowego.

Na podstawie art. 13 i 14 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 24. 9. 1934 r. prawa o postępowaniu wywłaszczeniowym (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 776) i art. 4 pkt. 4 dekretu z dnia 7. 4. 1948 r. o wywłaszczeniu majątków zajętych na cele użyteczności publicznej w okresie wojny 1939—1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 138) podaje do publicznej wiadomości, że na wniosek Dyrekcji Okr. Kolei Państwowych w Poznaniu z 7. 6. 1949 r. Nr Pr. G. I-163/49 zatwierdzony przez Ministra Komunikacji z dnia 30. 6. 1949 r., Wojewoda Poznański wszczął postępowanie wywłaszczeniowe na rzecz Skarbu Państwa, zastąpionego przez przedsiębiorstwo Polskie Koleje Państwowe odnośnie gruntów położonych w obrębie gromady Gąsiorowo, gmina Nekla powiatu średzkiego, a zapisanych w księdze wieczystej: Gąsiorowo tom I wykaz 5 parcela Nr 116/11 o powierzchni 5a 62 m², i Gąsiorowo tom I wykaz 19 parcela Nr 119/2 o powierzchni 26a 76 m² niezbędnych na cele utrzymania komunikacji publicznej.

Według księgi wieczystej właścicielami wymienionych parcel są: Jarząbek Maksymilian i jego żona Ludwika i Jóźwiak Stanisław oraz jego żona Marianna, wszyscy zamieszkali we wsi Gąsiorowo gmina Nekla pow. średzkiego.

Plany sytuacyjne wymienionych gruntów i i. załączniki wyłożone są do przejrzenia w Zarządzie Gminnym Nekla w terminie czternastu dni.

Osoby zainteresowane mogą w tym terminie zgłaszać wnioski lub sprzeciwy na ręce ob. Wójta gminy Nekla.

Starosta Powiatowy: w z. R. Ochociński, Wicestarosta.

762

OBWIESZCZENIE PREZYDENTA ST. M. POZNANIA

jako Powiatowej Władzy Adm. Ogólnej

z dnia 25 sierpnia 1949 r. dot. wszczęcia postępowania wywłaszczeniowego.

Na podstawie art. 13 i 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. 9. 1934 r. prawa o postępowaniu wywłaszczeniowym (Dz. U. R. P. Nr 86 poz. 776) oraz art. 4 pkt. 4 dekretu z dnia 7. 4. 1948 r. o wywłaszczeniu majątków zajętych na cele użyteczności publicznej w okresie wojny 1939—1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 20 poz. 138) podaję do publicznej wiadomości, że na wniosek Dyrekcji Państwowego Teatru Polskiego w Poznaniu z dnia 13. VI. 1949 r. Nr. 108/49/28 zatwierdzony przez Ministra Kultury i Sztuki z dnia 24. VI. 1949 L. dz. P. A. Org/3/19/49, Wojewoda Poznański **wszczął postępowanie wywłaszczeniowe** na rzecz Skarbu Państwa przedsiębiorstwa „Państwowy Teatr Polski w Poznaniu" odnośnie gruntów zabudowanych, zapisanych w księdze wieczystej Poznań-Św. Marcin tom IX wykaz 1-219 parceli nr 373/28 łącznej wielkości 2195 m², własności zapisanej na Spółkę Akc. „Teatr Polski w ogrodzie Potockiego" w Poznaniu przy ul. 27 Grudnia 18 oraz nieruchomości składającej się z parceli nr 24 o powierzchni 1.100 m², położonej w Poznaniu przy ul. 27 Grudnia 17 a zapisanej w ks. wiecz. Poznań — św. Marcin tom X wykaz 218 na firmę „Pomoc" Sp. Budowlana — Spółdzielnia z ogr. odpow. w Poznaniu.

Plan sytuacyjny wymienionych nieruchomości i inne załączniki są wyłożone do przejrzenia w pokoju 135 Zarządu Miejskiego — Nowy Ratusz, ul. Czerwonej Armii 8 w godzinach urzędowych od 9—13 w ciągu 14 dni.

Osoby zainteresowane mogą w tym okresie zgłaszać wnioski i sprzeciwy, które należy wnosić na moje ręce.

Prezydent Miasta: L. Murzynowski.

763

OGŁOSZENIE POZNAŃSKICH ZAKŁADÓW CERAMIKI CZERWONEJ

z dnia 29. 8. 1949 r. w sprawie sporządzenia protokołów zdawczo-odbiorczych przedsiębiorstw przejętych na własność Państwa.

Na podstawie § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30. 1. 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62) oraz zarządzenia Ministra z dnia 18. 7. 1949 r. dot. Cegielni Parowej Sobótka i z dnia 18. 7. 1949 r. dot. Cegielni Parowej Perzyny ogłasza się, że sporządzone zostaną protokoły zdawczo-odbiorcze następujących przedsiębiorstw przejętych na własność Państwa.

L. p.	Nazwa Przedsiębiorstwa	Przedmiot działania	Miejsce położenia	Nazwisko i imię oraz miejsce zamieszkania właściciela	Data, godzina i miejsce sporządzenia protokołu
1	Cegielnia Parowa Sobótka Gert von Stügler	wyrób cegły	Sobótka, powiat Ostrów Wlkp.	Bert von Stügler	28. 9. 1949 r. godz. 10-ta w Sobótce
2	Cegielnia Parowa Bracia Michał i Franciszek Kucz — Perzyny	wyrób cegły	Perzyny, powiat Nowy Tomyśl	B-cia Michał i Franciszek Kucz, Chlastawa, pow Międzyrzecz	30. 9. 1949 r. godz 11-ta w Perzynach

Wzywa się właścicieli powyższych przedsiębiorstw oraz właścicieli składników majątkowych znajdujących się w powyższych przedsiębiorstwach do stawienia się w czasie i miejscu wyznaczonym do sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego. Niestawiennictwo nie wstrzymuje sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego.

Instytucja obejmująca: Poznańskie Zakłady Ceramiki Czerwonej, przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione Poznań, ul 3 Maja 5.

764

OGŁOSZENIE ZARZ. MIEJSKIEGO W ZIELONEJ GÓRZE

z dnia 20 sierpnia 1949 r. w sprawie przemianowania nazwy ulic.

Na podstawie uchwały Miejskiej Rady Narodowej z dnia 25 lutego 1948 r., zatwierdzonej przez Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Zielonej Górze z dnia 18 czerwca 1948 r. Nr 29 oraz uchwały Miejskiej Rady Narodowej z dnia 16 lutego 1949 r., zatwierdzonej przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu z dnia 10 kwietnia 1949 r. w przedmiocie przemianowania nazwy ulic ogłaszam, że:

1. dotychczasowa ulica Zielona przemianowana została na ul. Generała Sowińskiego,
2. dotychczasowa ulica Generała Sowińskiego przemianowana została na ulicę Zieloną,
3. ulica Pionierska przemianowana została na ul. Generała Świerczewskiego,
4. ulica Artyleryjska przemianowana została na ulicę Generała Bema,
5. ulica 3 Maja przemianowana została na ulicę Jedności Robotniczej,

6. ulica Pocztowa przemianowana została na ul. Karola Marksa.

Powyższe wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Prezydent Miasta: J. Ziarnkowski.

765

OGŁOSZENIE PAŃSTW. PRZEDSIĘBIORSTWA BUDOWL.
z dnia 22 sierpnia 1949 r. w sprawie sporządzenia protokołów zdawczo-odbiorczych przedsiębiorstw przejętych na własność Państwa.

Na podstawie § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16 poz. 62) oraz zarządzeń Ministra Odbudowy z dnia 16. 4. 1949 r. Nr III. 2525/5/49 i z dnia 9. 5. 1949 r. Nr III/2970/5/49 ogłasza się, że sporządzone zostaną protokoły zdawczo-odbiorcze następujących przedsiębiorstw, przejętych na własność Państwa.

1. Wendler Ernst — Przeds. rob. nadz. Poznań, ul. Starołęcka 5, dnia 26 września 1949 r. godz. 8 w Poznaniu, ul. Kościelna 9, Świetlica PPB Zjedn. Pozn.

2. Graf Georg — Przeds. rob. nadz. Poznań, ul. Pierackiego 19, dnia 27 września 1949 r. godz. 8 w Poznaniu, ul. Kościelna 9 Świetlica PPB Zjedn. Pozn.

3. Faustmann Robert — Przeds. rob. nadz. Poznań, ul. Ogrodowa 15 (Brama Warszawska) dnia 28 września 1949 r. godz. 8 w Poznaniu, ul. Kościelna 9, Świetlica PPB Zjedn. Pozn.

4. Zindt Kurt — Przeds. budowl. Poznań, ul. Kolejowa 42, dnia 29 września 1949 r. godz. 8, w Poznaniu, ul. Kościelna 9, Świetlica PPB Zjedn. Pozn.

5. Lorenz u. Co. Allgemeine Baugeschäft Poznań, ul. Kaliska 5, dnia 30 września 1949 r. godz. 8, w Poznaniu, ul. Kościelna 9, Świetlica PPB Zjedn. Pozn.

Wzywa się właścicieli powyższych przedsiębiorstw oraz właścicieli składników majątkowych, znajdujących się w powyższych przedsiębiorstwach do stawienia się w czasie i miejscu wyznaczonym do sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego. Niestawiennictwo nie wstrzymuje sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego.

Państwowe Przedsięb. Budowlane Zjednoczenie Państwowe Poznań, Aleje Marcinkowskiego 1.

766

OGŁOSZENIE WIELKOPOLSKICH ZAKŁAD. PRZEMYSŁU DRZEWNEGO (PRZEDSIĘB. PAŃSTW. WYODRĘBNIONE) W POZNANIU
z dnia 24 sierpnia 1949 r. w sprawie sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego.

Na podstawie § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62) oraz zarządzenia Ministra Przemysłu Lekkiego z dnia 30 lipca 1949 ogłasza się, że zostanie sporządzony protokół zdawczo-odbiorczy następującego przedsiębiorstwa, przejętego na własność Państwa:

Tartak parowy Rogoźno, właściciel Wolltmann, miejsce zamieszkania nieznane.

Protokół zdawczo-odbiorczy zostanie sporządzony 26 października 1949 roku o godz. 11 w siedzibie przedsiębiorstwa w Rogoźnie.

Wzywa się właściciela powyższego przedsiębiorstwa oraz właścicieli składników majątkowych, znajdujących się w powyższym przedsiębiorstwie do stawienia się w czasie i miejscu wyznaczonym do sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego.

Niestawiennictwo nie wstrzymuje sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego.

Wielkopolskie Zakłady Przemysłu Drzewnego

767

OGŁOSZENIE DYREKCJI LASÓW PAŃSTWOWYCH OKRĘGU POZNAŃSKIEGO W POZNANIU
z dnia 26 sierpnia 1949 r., dotyczące terminów sporządzania protokołów zdawczo-odbiorczych przedsiębiorstw przejętych na własność Państwa.

Na podstawie § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16 poz. 62 wraz z późniejszymi zmianami) oraz zarządzenia Ministra Leśnictwa z dnia 19 lipca 1948 r. ogłasza się, że sporządzone zostaną protokoły zdawczo-odbiorcze następujących przedsiębiorstw, przejętych na własność Państwa:

Nazwa przedsiębiorstwa (rodzaj, siedziba, oraz nazwisko i imię właściciela) zgodna z orzeczeniem Ministra Leśnictwa	Przedmiot działania	Data i miejsce sporządzenia protokołu
Tartak Parowy — W. Vogel, Grodzisk, pow. Nowy Tomyśl	przecier. drewna	4. 10. 1949 godz. 9.000 w kancelarii przejmowanego tartaku
Tartak Parowy i Fabryka Obróbki Drzewa, Śrem, Antoni Łożyński	przecier. i obróbka drewna	6. 10. 1949 godz. 9,00 w kancelarii przejmowanego tartaku
Tartak Parowy, Jan Rejewski, Wągrówiec, pow. Chodzież	przecier. drewna	11. 10. 1949 godz. 9,00 w kancelarii przejmowanego tartaku
Tartak Parowy, Zduny, pow. Krotoszyn dawn. Bernecker	przecier. drewna	14. 10. 1949 godz. 9,00 w kancelarii przejmowanego tartaku

Wzywa się właścicieli powyższych przedsiębiorstw, oraz właścicieli składników majątkowych, znajdujących się w powyższych przedsiębiorstwach do stawienia się w czasie i miejscu wyznaczonym do sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego. Niestawiennictwo nie wstrzymuje sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego.

Dyrektor Lasów Państwowych Okręgu Poznańskiego.

768

OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO
z dnia 3 września 1949 r. dot. sprostowania błędów drukarskich.

Na podstawie § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. w sprawie dzienników wojewódzkich (Dz. U. R. P. Nr 72 poz. 648) prostuje się następujące błędy w Ogłoszeniu Wydziału Wojewódzkiego Poznańskiego z dnia 12 maja 1949 r. w sprawie wprowadzenia z dniem 1 stycznia 1949 r. przymusu ubezpieczenia plonów od gradobicia na całym obszarze województwa poznańskiego (Pozn. Dz. Woj. Nr 20, poz. 462):

1. W § 1 Umowy pomiędzy Powszechnym Zakładem Ubezpieczeń Wzajemnych a Wydziałem Wojewódzkim zamiast „5 stycznia 1949 r." winno być „3 stycznia 1949 r.".

2. W § 13 na początku w drugim i trzecim ustępie zamiast „%" winno być „‰".

3. W § 21 po słowie „których" należy dodać słowo „jeden".

Za Wojewodę: mgr B. Szczepański, Nacz. Wydz. Ogólnego.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OGŁOSZENIE ZARZĄDU GMINNEGO ŻNIN-ZACHÓD
z dnia 11 lipca 1949 r. dot. statutu o poborze opłat administracyjnych na rzecz Gminy wiejskiej Żnin-Zachód, powiatu żnińskiego.

Gminna Rada Narodowa Żnin-Zachód na podstawie art. 10 ustęp 1 dekretu z dnia 20. 3. 1946 r. o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. z roku 1947 Nr 40 poz. 199) łącznie z § 6 pkt. 1 i 2 rozporządzenia Min. Adm. Publicznej i Z. O. z dnia 20. 6. 1947 r. w sprawie wykonania dekretu z dnia 20. 3. 1946 r. o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. z roku 1947 Nr 51, poz 25/) uchwałą Nr 33/49 powzięta na posiedzeniu w dniu 13. 5. 1949 r. a zatwierdzona przez Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Żninie, wprowadza na rzecz gminy wiejskiej Żnin-Zachód opłaty administracyjne od podań, za czynności i poświadczenia urzędowe.

§ 1. Opłacie administracyjnej podlegają:

1. Wszelkie podania, czynności i poświadczenia wnoszone czy też wydawane przez Zarząd Gminny instytucjom i osobom prywatnym

2. Wszelkie podania, czynności i poświadczenia wnoszone czy też wydawane przez Prezydium Gminnej Rady Narodowej instytucjom i osobom prywatnym.

§ 2. Opłaty administracyjne z uwzględnieniem postanowień wynikających z art. 9 dekretu z dnia 3. 2. 1947 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 107) wynoszą:

1. Podania w każdym przypadku bez względu na ilość arkuszy 50 — zł.

2. Podania w sprawie podatków i danin komunalnych (odwołania, podania o ulgę lub umorzenie) — 30,— zł.

3. Podanie, odroczenie, lub rozłożenie na raty podatków i danin komunalnych:
a) jeżeli kwota zaległości nie przekracza 500 zł — 20,— zł,
b) jeżeli kwota zaległości przekracza 500 zł a nie przekracza 1000 zł — 40,—zł,
c) jeżeli kwota zaległości przekracza 1 000 zł a nie przekracza 5.000 zł — 50,— zł,
d) jeżeli kwota zaległości przewyższa kwotę 5.000 zł — 100,— zł.
4. Załącznik do podania bez względu na to czy jest nim oryginał, czy od niego uiszczono już poprzednio jakąkolwiek opłatę — 5,— zł.
5. Pokwitowania z przyjęcia podania — 5,— zł.
6. Poświadczenia — świadectwa wydane przez Zarząd Gminny, Prezydium Gm. Rady Narodowej w każdym wypadku 50,— zł.
7. Od opinii wystawianych przez Prezydium Gm. Rady Narodowej osobom prywatnym w celach służbowych — 50,— zł.
8. Osobom prywatnym w innych celach — 100,— zł.
9. Od innych wypisów (z akt, czasopism, ustaw) sporządzanych i poświadczonych co do zgodności z oryginałem od każdej pełnej lub zaczętej strony — 20,— zł,
za każdą dalszą rozpoczętą stronę — 40,— zł
10 Poświadczenie zgodności z pierwopisem, wtorpisem, odpisów i wyciągów sporządzonych nieurzędownie przez samą stronę od każdej pełnej lub zaczętej strony — 10,— zł.
11. Za potwierdzenie prawdziwości wzgl. zaopiniowania podań i próśb wnoszonych przez strony od władz i urzędów państwowych wzgl. innych urzędów samorządowych — 20,— zł.
12. Za uwierzytelnienia podpisów od każdego podpisu — 10,— zł.
13. Za wyciąg z konta podatkowego, obejmujący wymiar podatku, wyszczególnienie wszystkich wpłat za każdy rodzaj podatku i za każdy rok podatkowy — 50,— zł
14. Za duplikat pokwitowań wpłaconych podatków do kasy — 20,— zł.
15. Za osobne poświadczenie zawierające rozliczenie wpłat dokonanych przez podatnika w różnych czasach na poczet różnych podatków — 50,— zł.
16. Za odpisy nakazów płatniczych od jednego odpisu — 10,— zł.

Opłaty administracyjne Biura Ewidencji Ludności.

17 Za poświadczenie zamieszkania — 50,— zł.
18. Za sporządzenie wyciągu z rejestru mieszkańców — 50,— zł.
19. Za odpisy dowodów zamieszkania oraz dowodów zmiany miejsc zamieszkania — 15,— zł.
20. Za odpisy zgłoszeń i kart meldunkowych — 20,— zł.
21. Za udzielanie informacji adresowej — 25,— zł.
22. Za poświadczenie zgodności z pierwopisami odpisów i wyciągów sporządzonych przez Biuro Ewid. Ludności — 25,— zł.
23. Za sporządzenie innych zaświadczeń w sprawach meldunk. — 50,— zł.
24. Za poświadczenie podpisu w sprawach meldunkowych wynikających z trybu urzędowania — 10,— zł.
25. Za poszukiwanie w archiwum dokumentów — 20,— z.
26. Za podanie o wydanie dowodu osobistego — 60,— zł.

Opłaty za druki.

Niezależnie od opłat za czynności i poświadczenia w/w Biuro Ewidencji Ludności pobiera za druki urzędowe dla celów ewidencji ludności następujące opłaty:
27. Za zgłoszenie wzoru Nr 1 i 2 — 5,— zł.
28 Za kartki za- i odmeldowania wzór Nr 3 i 4 — 5,— zł.

§ 3. Statut niniejszy nie dotyczy opłat za czynności urzędu stanu cywilnego, które pobierane będą zgodnie z obowiązującymi w tym kierunku przepisami a mianowicie art. 89 dekretu z dnia 25. 9. 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 48, poz. 272) i § 108 do 114 rozp. Min. Adm. Publ. i Sprawiedliwości z dnia 24. 11. 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 304) oraz rozp. Min. Adm. Publicznej z dnia 9. 11. 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 362) względnie z każdorazowymi późniejszymi zmianami w tym przedmiocie.

Zwolnienie i obniżki opłat:

§ 4. a) Wolne są od opłaty administracyjnej:
Odnośnie zwolnień podmiotowych stosowane będą przepisy pkt. 13 do poz. 1 i 2 części II tabeli opłat skarbowych (Dz. U. R. P. z roku 1947 Nr 27, poz. 107).
b) Nie podlegają opłacie administracyjnej:
W zakresie zwolnień od opłat administracyjnych stosowane będą przepisy art. 2 ust 1 dekretu z dnia 3. 2. 1947 r. o opłacie skarbowej łącznie z postanowieniami pkt. 5, 6, 7, 8, 9 i 14 części II tabeli opłat skarbowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 107).
c) Podania w sprawach ustawowo przewidzianych zwolnień w zakresie danin komunalnych oraz zwrotu niezależnie pobranej daniny komunalnej.
d) Deklaracje i wykazy składane na żądanie Zarządu Gminnego.
e) Skargi i zażalenia za przekroczenia służbowe osób pozostających w służbie samorządu gminnego.
f) Oferty na posady.
g) Podania pracowników samorządu gminnego oraz sołtysów i wszelkie zaświadczenia dla nich.

§ 5 Opłaty administracyjne uiszcza się za pomocą znaczków specjalnych w tym celu wydanych. Znaczki te muszą być należycie kasowane mechanicznie lub ręcznie tak, aby nie mogły być powtórnie użyte.

§ 6. Jeżeli strona nie wniesie należnych opłat administracyjnych, które powinny być uiszczone z góry, Zarząd Gminny wyznaczy jej termin od 1 do 2 tygodni, celem wniesienia należnej opłaty. Jeżeli jednak w terminie tym należne opłaty nie zostaną uiszczone, pismo, (podanie) wraz z załącznikami podlega zwrotowi lub czynność uzależniona od uiszczenia opłaty będzie zaniechana.

Zarząd Gminny obowiązany jest jednak załatwić podanie mimo nieuiszczenia opłaty administracyjnej:
1. Jeżeli za niezwłocznym załatwieniem przemawiają względy publiczne lub wzgląd na poważny interes strony.
2. Jeżeli wniesienie podania stanowi czynność, dla której jest ustanowiony termin.
3. Jeżeli podanie wniosła osoba zamieszkała za granicą bez pośrednictwa konsulatu polskiego.

Nieuiszczone przez stronę opłaty podlegają przymusowemu ściągnięciu w drodze egzekucji administracyjnej.

§ 7 Załatwianie podań wzgl. wydanie zaświadczeń bez opłaty administracyjnej jest wzbronione. Urzędnik winny nie pobrania opłaty administracyjnej może być przez Zarząd Gminny pociągnięty do odpowiedzialności służbowej. Nadto może on odpowiadać za spowodowane straty materialne wg przepisów ogólnych.

§ 8. W wypadkach zasługujących na uwzględnienie Wójt, sekretarz gminy wzgl. też upoważniony do tego na piśmie urzędnik może zmniejszyć lub umorzyć w całości należne opłaty administracyjne o czym powinna być umieszczona na akcie adnotacja z podpisem zarządzającego zmniejszenie lub umorzenie.

§ 9. Podania ponowne, przy których jedynie zostają złożone załączniki, potrzebne do załatwienia pierwszego podania, nie podlegają opłacie, od załączników opłaca się jednak po 5 zł od każdego.

§ 10. Statut niniejszy podlega zatwierdzeniu przez Prezydium Pow. Rady Narodowej, obowiązuje do odwołania i wchodzi w życie z dniem 1. 6. 1949 r

Równocześnie tracą ważność poprzednie przepisy w szczególności statut z dnia 25 maja 1946 r. oraz statut dla Biura Ewidencji Ludności z dnia 1. 10. 1947 r.

Żnin, dnia 13 maja 1949 r.

Za Gminną Radę Narodową:
Michalak H. Pogorzały Wł. Adamski Cz.

Powyższy statut zatwierdzony decyzją Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w dniu 28 6. 1949 r. Nr P. R. N. 24/50/49, podaję do publicznej wiadomości.

Żnin, dnia 11 lipca 1949 r.

Wójt: Katafiasz.

OGŁOSZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO W ŻNINIE
z dnia 27 sierpnia 1949 r. dot. regulaminu targów wielkich (jarmarków) miasta powiatowego Żnina.

Na podstawie art. 68 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 roku o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53/1927, poz. 468, Nr 40/1934, poz. 350), Miejska Rada Narodowa po wysłuchaniu opinii Izby Przemysłowo Handlowej, Izby Rzemieślniczej oraz Związku Samopomocy Chłopskiej w Poznaniu, uchwaliła następujący regulamin:

Przedmioty obrotu jarmarcznego.

§ 1. Przedmiotami obrotu na jarmarkach są:
1. Płody surowe przyrody.
2. Zwierzęta domowe (świnie, owce, kozy bydło rogate, zwierzęta zaprzęgowe i drób).

§ 2. Postanowienie regulaminu niniejszego nie naruszają przepisów ustaw, dekretów i rozporządzeń, ograniczających sprzedaż na jarmarkach gminnych niektórych towarów ze względów sanitarnych, weterynaryjnych, ogólno-gospodarczych lub innych.

§ 3. Na wykonywanie na targowiskach widowisk i innych rozrywek publicznych wszelkiego rodzaju wymagane jest zezwolenie właściwej władzy. Rozporządzenie Prezydenta R. P. z dnia 27. 10. 1933 o publicznych przedsięwzięciach rozrywkowych (Dz. U. R. P. Nr poz. 632) oraz rozporządzenia wykonawczego z dnia 28. 12. 1933 (Dz. U. R. P. Nr poz. 801 i 802).

Dni, miejsca, czas i rodzaj odbywania jarmarków.

§ 4. Corocznie odbywają się sześć (6) targów wielkich (jarmarków) zwierzęcych — na bydło i konie oraz nierogaciznę. Bliższe daty jarmarków i rodzaj podaje się do wiadomości publicznej przez ogłoszenie w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim i przez specjalne ogłoszenie afiszowe.

Jarmarki rozpoczynają się o godzinie 7-mej a kończą o godzinie 18-tej.

§ 5. W razie konieczności rychlejszego opróżnienia targowiska w całości lub części na skutek zarządzenia władz bezpieczeństwa i porządku publicznego uczestnicy jarmarku zobowiązani są zastosować się do takiego zarządzenia.

§ 6. Jako miejsce odbywania jarmarków wyznacza się:

1. Na drób, nabiał i dziczyznę — Plac Działowy,
2. Na zboże, ziemniaki, nasiona, słomę, siano, paszę zwierzęcą, warzywa i owoce — Plac Działowy.
3. Na świnie, owce, kozy, bydło rogate i zwierzęta pociągowe — targowisko zwierzęce.

Obrót towarowy dokonywany poza targowiskiem, albo na targowisku poza czasem targowym, nie jest obrotem targowym.

Wolność targowa.

§ 7. Każdy ma prawo uczęszczać na targi, tudzież sprzedawać i kupować na nich towary należące do przedmiotów obrotu targowego, przy zachowaniu obowiązujących przepisów prawnych.

Powyższa wolność targowa nie narusza ograniczeń wynikających z rozporządzeń o obowiązku posiadania zezwoleń handlowych na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i na zawodowe wykonywanie czynności handlowych.

§ 8. Nikomu nie przysługuje prawo otrzymania na targowisku stanowiska określonej wielkości. Żaden sprzedawca targowy nie może zajmować na jednym targowisku więcej niż jednego stanowiska, ani też zajmowanego stanowiska dowolnie powiększać, lub odstępować całkowicie albo częściowo innej osobie. Kto nie zajął swego stanowiska w chwili rozpoczęcia targu, traci do niego prawo w danym dniu targowym.

Porządek postojowy.

§ 9. Jatek (straganów) targowych nie wolno wnosić i ustawiać na targowisku wcześniej jak dwie godziny przed rozpoczęciem targu. Stołów, ław, naczyń i innych podobnych sprzętów targowych nie wolno wnosić ani ustawiać na targowisku wcześniej, jak jedną godzinę przed rozpoczęciem targu. Nie wolno zajeżdżać z towarami targowymi ani też wystawiać lub składać towarów na targowisku wcześniej jak jedną godzinę przed rozpoczęciem targu.

§ 10. Ustawienie jatek (straganów), stołów, ław, basenów do ryb oraz innych naczyń, tudzież zajmowanie stanowisk targowych, odbywać się powinno według wskazówek służby gminnej względnie organów Milicji Obywatelskiej, dozorujących targ.

Przy ustawianiu stanowisk targowych należy baczyć na to, aby postoje targowe nie utrudniały komunikacji kołowej i pieszej.

§ 11. Jatki (stragany) nie mogą przekraczać rozmiarów 2,5 m szerokości. Należy ustawiać je rzędami, jedne tuż obok drugich. Odstępy (wolne przejścia) pozostawia się tylko tam, gdzie to wyraźnie zostało zarządzone przez służbę miejską względnie organa Milicji Obywatelskiej.

§ 12. Sprzedawcom wolno zawieszać nad towarami okrycia w celu ochrony towaru przed deszczem, pyłem lub szkodliwym działaniem słońca. Nakrycia takie powinny być wykonane z materiału nieprzemakalnego i umieszczane tak, aby nie utrudniały ruchu targowego.

§ 13. Nikomu nie wolno ustawiać się z towarami w przejściach, pozostawionych także w czasie targowym dla ruchu publicznego oraz na chodnikach. Zakazuje się sprzedawania towarów nie ze stałego miejsca, lecz sposobem obnoszenia po targowisku, wywoływania i głośnego zalecania towarów, tudzież sprzedaży towarów sposobem przetargu lub losowania.

§ 14. Wozów i wózków ręcznych, służących do przewozu towarów, nie wolno pozostawiać na targowisku dłużej, niż to jest konieczne dla wyładowania przywiezionych towarów.

Wózki ręczne wolno pozostawiać na targowisku tylko w tym przypadku, gdy przywiezione nimi towary są tego rodzaju, że wymagają pozostawienia ich przez czas trwania targu na wózku. O ile by jednak stanowisko targowe danej osoby zostało wskutek pozostawienia wózka na targowisku znacznie powiększone, służba dozorująca ruch targowy ma prawo żądać usunięcia wózka z targowiska.

§ 15. Sprzedawcom zamiejscowym, przywożącym towary na targi wozami, wolno o ile ruch uliczny na to pozwala — zajeżdżać na targowisko wozami i z wozów towary sprzedawać. Wozy takie ustawiać należy według bliższych wskazówek służby dozorującej targi. Po ukończeniu sprzedaży należy z wozami niezwłocznie odjeżdżać ze stanowiska.

Oznaczenie stanowisk targowych.

§ 16. Każdy sprzedawca targowy winien wywiesić przy swym stanowisku (jatce, straganie, stole, ławce, basenie, wozie lub wózku ręcznym) w sposób widoczny tabliczkę z uwidocznieniem na niej wyraźnie i czytelnie swego imienia i nazwiska oraz miejsca zamieszkania.

Przepis ten dotyczy również sprzedawców nabiału, drobiu i dziczyzny z tym, że tabliczkę należy umieścić na koszyku, klatce, lub naczyniu.

Kontrola cen targowych.

§ 17. Sprzedawcy targowi, do których stosuje się ustawa z dnia 2 czerwca 1947 r. o zwalczaniu drożyzny i nadmiernych zysków w obrocie handlowym (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 218) obowiązani są stosować się w handlu targowym do przepisów tej ustawy oraz wydanych na jej podstawie rozporządzeń wykonawczych. W szczególności mają oni obowiązek:

1. Prowadzić cennik uwidoczniający w sposób dostępny dla każdego kupującego ceny towarów wystawionych na sprzedaż.
2. Uwidocznić na każdym rodzaju towaru, wystawionym na widok publiczny, cenę sprzedaży.
3. Przestrzegać cen ustalonych przez właściwe władze.
4. Udostępnić korespondentom (urzędnikom) Komisji Notowań wykonywanie ich czynności urzędowej na targach w zakresie notowania cen, oraz udzielać przedstawicielom Społecznej Komisji Kontroli Cen wszelkich informacji i wyjaśnień co do cen pobieranych za towar.

Przepisy sanitarne.

§ 18. Sprzedaż na targach artykułów żywności i przedmiotów użytku podlega dozorowi przez uprawnionych do tego urzędników. Urzędnicy ci mają prawo pobierania prób artykułów żywności i przedmiotów użytku wystawionych na targowiskach dla celów sprzedaży. Artykuły żywności i przedmioty użytku, dostarczone na targowiska, które już na podstawie przedwstępnego badania przeprowadzonego przez właściwych urzędników dozorujących, okażą się podrobione, zepsute lub sfałszowane, mogą być zajęte, o ile zachodzą cechy przestępstwa przewidzianego w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. 3. 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 343) zmienionego rozporządzeniem Prezydenta R. P. z dnia 28. 12. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 977).

§ 19. Kupującym nie wolno przed zakupieniem dotykać żadnych artykułów żywnościowych gotowych do spożycia (np. masła, sera, owoców). Również nie wolno wybierać tych towarów przez dotykanie ich. Dla spróbowania kupujący nie powinien samowolnie brać towaru ze stoiska, lecz żądać podania go przez sprzedawcę. Próbki masła, sera i tym podobnych artykułów żywnościowych wolno dawać sprzedającym tylko w czystych naczyniach. Pozostałości takich próbek nie wolno mieszać z towarem przeznaczonym na sprzedaż.

Sprzedaż mięsa i wyrobów mięsnych.

§ 20. Mięso i wyroby mięsne wolno sprzedawać na targach wyłącznie w jatkach lub straganach zamkniętych, okrytych nieprzemakalnym płótnem i urządzonych w ten sposób, aby znajdujący się w nich towar był dostatecznie chroniony przed kurzem i wpływami atmosferycznymi, przy zachowaniu przepisów o obrocie za każdorazowym zezwoleniem powiatowej władzy administracji ogólnej po myśli § 40 rozp. Ministra Opieki Społecznej z 10. 12. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 643). Do obrotu dopuszczone jest mięso, uznane bez zastrzeżeń do spożycia i jako takie przepisowo oznakowane § 38 rozp. Min. Rolnictwa z 29. 1. 1929 (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305) i § 4 rozp. Ministra Opieki Społecznej z 10. 12. 1936 r. Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 643). Przeznaczone do sprzedaży mięso rozdrobnione wszelkiego rodzaju musi być przykryte kloszem szklanym, gazą lub plecionką drucianą, tak aby było ochronione od kurzu, owadów i much, a jednak widoczne dla kupujących. Ptactwo bite oraz dziczyzna muszą odpowiadać także przepisom weterynaryjnym mogą być sprzedawane w oddzielnych jatkach lub straganach zamkniętych. Wyroby mięsne winny odpowiadać warunkom przewidzianym w rozp. Ministrów Aprowizacji oraz Przemysłu i Handlu z 14. 11. 1947 (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 155). Wzbroniona jest sprzedaż wrobów mięsnych w miejscach sprzedaży mięsa, bez odpowiedniego rozgraniczenia.

Sprzedaż pieczywa.

§ 21. Sprzedaż pieczywa oraz wyrobów cukierniczych dopuszczalna jest jedynie przy zastosowaniu specjalnych urządzeń, zabezpieczających te produkty od wszelkich zanieczyszczeń (gablotki, szafki, wózki oszklone). Urządzenia te należy utrzymywać w bezwzględnej czystości. Do wydawania wyrobów cukierniczych winny być używane specjalne szczypce i łopatki (rozp. Ministra Opieki Społecznej z 23. 1. 1934 (Dz. U. R. P. Nr 15 poz. 120).

Sprzedaż mleka.

§ 22. Mleko świeże wolno sprzedawać tylko w postaci mleka pełnego i chudego (rozp. Ministra Opieki Społecznej z 9. 12. 1932

o dozorze nad mlekiem i jego przetworami (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 128). Wszelkie naczynia, w których przechowuje się mleko, przeznaczone dla celów sprzedaży, muszą być szczelnie zamknięte, aby uniemożliwiały zanieczyszczenia mleka wskutek takich wpływów zewnętrznych jak kurz i owady. Na wszelkich naczyniach muszą być umieszczone pismem wyraźnym napisy, uwidoczniające rodzaj mleka. Przepisy powyższe stosuje się do śmietany, maślanki i mleka zsiadłego.

Przepis noszenia czystego okrycia wierzchnego przy sprzedaży niektórych artykułów żywnościowych.

§ 23. Osoby sprzedające mięso, wyroby mięsne, dziczyznę i drób w kawałkach, świeże ryby, pieczywo i nabiał, obowiązane są nosić czysty biały fartuch z rękawami i zachować czystość osobistą.

§ 24. Papier używany przez sprzedawców targowych do opakowania (zawijania) artykułów żywności gotowych do spożycia, powinien być czysty, przedtem nie używany i nie farbujący. Używanie do tego celu papieru zadrukowanego lub zapisanego jest wzbronione.

Wolno jednak używać papieru czystego, na którym zadrukowana jest tylko jedna strona. Przepis powyższy nie stosuje się do opakowania (zawijania) takich artykułów żywnościowych, które przed spożyciem muszą być czyszczone a więc np. do ziemniaków, warzywa i włoszczyzny.

§ 25. Sprzedaż mięsa i jego przetworów, tłuszczy, mąki i wyrobów z mąki oraz mleka i jego przetworów dozwolona jest pod warunkiem przestrzegania przepisów Prez. R. P. o dozorze nad artykułami żywnościowymi i przedmiotami użytku z dnia 22. 3. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 343) zmienionego rozporządzeniem Prezydenta R. P. z dnia 28. 12. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 977) oraz rozporządzeń wydanych na podstawie powyższego.

Przepisy o miarach (wagach).

§ 26. Dla odważania towarów sprzedawcy obowiązani są posiadać na targu dobrze działającą i zalegalizowaną wagę. Przy odważaniu towarów stosować należy zalegalizowane jednostki miar (wag). Nie wolno używać na targowiskach tzw. wag ręcznych.

§ 27. Nie wolno tą samą miarą (wagą) która służy do odmierzania (odważania) suchych artykułów żywności, odmierzać (odważać) towarów wilgotnych, tłustych lub mięsnych.

Ochrona zwierząt.

§ 28. Zakazuje się zabijania, skubania, odzierania ze skóry i patroszenia zwierząt na targowisku. Zakaz ten nie dotyczy zabijania ryb.

§ 29. Drób żywy wszelkiego rodzaju sprowadzać (wwozić, wnosić) wolno na targ i wystawiać na sprzedaż tylko w klatkach kratowanych lub w innych zamknięciach przewiewnych. Klatki (zamknięcia) powinny być tak zbudowane i tak obszerne aby drób mógł się w nich wygodnie pomieścić. W klatce (zamknięciu) znajdować się powinno poidło dla zwierząt napełnione wodą. Nie wolno związywać zwierzętom skrzydeł lub nóg, związywać dwóch lub kilku sztuk razem jak również unosić zwierzęta za skrzydła lub nogi.

Zakaz sprzedawania dziczyzny w czasie ochronnym.

§ 30. Nie wolno sprowadzać na targi i wystawiać na sprzedaż żadnej zwierzyny łownej po upływie dni dziesięciu od rozpoczęcia czasu ochronnego tej zwierzyny, przewidzianego w rozporządzeniu Prez. R. P. z dnia 3. 12. 1927 r. o prawie łowieckim (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 934) oraz późniejszymi zmianami. Ponadto nie wolno w czasie ochronnym przeprowadzać obrotu pewnymi gatunkami ryb i rakami — stos. do przepisów prawa o rybołóstwie.

§ 31. W myśl rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 22. 3. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 408) konie, bydło rogate, świnie, owce i kozy spędzane na targowisko i targi winny być przez ich posiadaczy zaopatrzone w odpowiednie świadectwa pochodzenia, zawierające dane wymienione w § 3 wyżej powołanego rozporządzenia a wystawione przez zarząd miejscowej gminy lub urząd wyznaczony przez wojewodę. Zwierzęta niezaopatrzone w świadectwo miejsca pochodzenia, odpowiadające powyższym przepisom, nie będą dopuszczone na targowiska.

§ 32. Na podstawie rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 12. 6. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 597) podlegają targi zwierząt nadzorowi weterynaryjnemu wykonywanemu przez powiatowych lekarzy weterynaryjnych lub innych, wyznaczonych przez wojewodę, o ile wojewoda targów tych nie zwolnił od nadzoru na podstawie § 4 tegoż rozporządzenia. W czasie odbywania się targów — stosownie do powyższego rozporządzenia nie wolno wykonywać handlu zawodowego spędzanymi zwierzętami poza targowiskiem (miejscu spędu) i w miejscowościach bezpośrednio przyległych. Zwierzęta wymienione w § 32 podlegają przy sprowadzeniu na targ zbadaniu przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i sprawdzeniu świadectwa miejsc pochodzenia. W razie stwierdzenia zaraźliwej choroby zwierzęcej lub podejrzenia o taką chorobę, powiatowy lekarz weterynaryjny obowiązany jest wg przepisów rozp. Ministra Rolnictwa z 2. 1. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) nie dopuścić chorych i podejrzanych zwierząt na targ, lecz odosobnić je i postępować zależnie od rodzaju zaraźliwej choroby.

Zakaz niewłaściwego zachowania się sprzedawców i kupujących.

§ 33. Osobom obecnym na targowisku, nie wolno zachowywać się w taki sposób, który by utrudniał normalny ruch targowy. W szczególności wzbronione jest odpychanie kupujących od stanowisk targowych oraz utrudnianie im w jakikolwiek sposób zakupu towarów. W przypadku wyjątkowego natłoku kupujących przy pewnych stoiskach targowych, służba dozorująca ruch targowy ma prawo ustawić kupujących w kolejce.

Opróżnienie stanowisk oraz ich czyszczenie.

§ 34. Po ukończeniu targu należy niezwłocznie rozpocząć rozbiórkę jatek (straganów) oraz usuwanie ich części, stołów, ław, pniaków, basenów, naczyń i innych sprzętów. W ciągu godziny prace te powinny być ukończone i targowisko zupełnie opróżnione.

§ 35. Czyszczenie targowisk po ukończeniu targu, jako też usuwanie odpadków i pozostałości towarowych, przeprowadza służba gminna na koszt gminy.

Osobne zarządzenia władz bezpieczeństwa i porządku publicznego.

§ 36. Każdy uczestnik targu obowiązany jest stosować się do wszelkich zarządzeń organów bezpieczeństwa i porządku publicznego, wydanych w interesie bezpieczeństwa i porządku publicznego, komunikacji, ze względów sanitarnych, weterynaryjnych itd. niezależnie od możliwości późniejszego skorzystania z przysługujących środków prawnych.

Opłaty targowe (postojowe).

§ 37. Opłaty za używanie miejsc targowych (postojowe) regulują osobne przepisy.

Postanowienia karne.

§ 38. Winni naruszenia przepisów regulaminu niniejszego podlegają karom przewidzianym w art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10. 3. 1934 r (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 350) łącznie z dekretm z dnia 16. 11. 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312) o podwyższeniu grzywień, kar pieniężnych, kar porządkowych i nawiązek.

Żnin, dnia 17 listopada 1948 r.

Zarząd Miejski:
podpisy: Kruzel, Smoczyk, Barciszewski, Switała, Golec, Suchański.

Regulamin niniejszy został uchwalony na posiedzeniu Miejskiej Rady Narodowej w dniu 18 listopada 1948 r.

Za Miejską Radę Narodową w Żninie:
podpisy: Lewicki Janusz, Walczak, St Paluszkiewicz.

Powyższy regulamin zatwierdzony decyzją Urzędu Wojewódzkiego Poznańskiego Wydział Handlu w Poznaniu z dnia 22 lipca 1949 r. za l. dz. H. UH. I/8 - 77/49 na zasadzie art. 68 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 7. 6. 1927 r. o prawie przemysłowym w brzmieniu ustawy z dnia 10. 3. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 350) podaje się do publicznej wiadomości.

Żnin, dnia 27 sierpnia 1949 r.

Zarząd Miejski: Kruzel, Burmistrz

OGŁOSZENIE ZARZ. MIEJSKIEGGO W JANOWCU WLKP. z dnia 25 sierpnia 1949 r. dot. ogłoszenia regulaminu targów wielkich (Jarmarków) miasta Janowca Wlkp.

Na podstawie art. 68 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 roku o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53 1927, poz. 468, Nr 40/1934, poz. 350) Miejska Rada Narodowa po wysłuchaniu opinii Izby Przemysłowo Handlowej, Izby Rzemieślniczej oraz Związku Samopomocy Chłopskiej w Poznaniu, uchwaliła następujący regulamin:

Przedmioty obrotu jarmarcznego.

§ 1. Przedmiotami obrotu na jarmarkach są:

1. Płody surowe przyrody.
2. Zwierzęta domowe (świnie, owce, kozy, bydło rogate, zwierzęta zaprzęgowe i drób).
3. Artykuły żywności wszelkiego rodzaju.
4. Przedmioty wolnego obrotu towarowego w zakresie produkcji rzemieślniczej i przemysłu chałupniczego z wyłączeniem przedmiotów produkcji przemysłowej.

§ 2. Postanowienia regulaminu niniejszego nie naruszają przepisów ustaw, dekretów i rozporządzeń, ograniczających sprzedaż na jarmarkach gminnych niektórych towarów ze względu sanitarnych, weterynaryjnych ogólno-gospodarczych lub innych.

§ 3. Na wykonywanie na targowiskach widowisk i innych rozrywek publicznych wszelkiego rodzaju wymagane jest zezwolenie właściwej władzy. Rozporządzenie Prezydenta R. P. z dnia 27. 10. 1933 r., o publicznych przedsięwzięciach rozryw-

kowych (Dz. U. R. P. Nr poz. 632) oraz rozp. wykon. z dnia 23. 12. 1933 r. (Dz. U. R. P. poz. 801 i 802).

Dni, miejsca czas i rodzaj odbywania jarmarków.

§ 4. Corocznie odbywają się 8 jarmarków: 2 targi wielkie ogólne, oraz 5 targów na konie i bydło.

Bliższe daty jarmarków i rodzaj podaje się do wiadomości publicznej przez ogłoszenie w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim i Głosie Wielkopolskim.

Jarmarki rozpoczynają się o godz. 8-mej a kończą o godz. 16-tej.

§ 5. W razie konieczności rychlejszego opróżnienia targowiska w całości lub części na skutek zarządzenia władz bezpieczeństwa i porządku publicznego, uczestnicy jarmarku zobowiązani są zastosować się do takiego zarządzenia.

§ 6. Jako miejsce jarmarków wyznacza się Plac Wolności.

1. Na artykuły spożywcze wszelkiego rodzaju za wyjątkiem nabiału, drobiu i dziczyzny Plac Wolności strona wschodnia.

2. Na drób, nabiał i dziczyznę: Plac Wolności strona południowa.

3. Na wyroby włókiennicze, skórzane i galanteryjne: Plac Wolności strona północna i część wschodniej.

4. Na wyroby drzewne i wiklinowe oraz sprzęt gospodarczy i domowy wszelkiego rodzaju: Plac Wolności strona zachodnia i część północnej.

5. Na zboże, ziemniaki, nasiona, słomę, siano i paszę zwierzęcą: Plac Wolności strona południowa.

6. Na świnie, owce, kozy, bydło rogate i zwierzęta pociągowe: Targowisko miejskie przy ulicy Św. Barbary.

Obrót targowy dokonywany poza targowiskiem, albo na targowisku poza czasem targowym, nie jest obrotem targowym.

Wolność targowa.

§ 8. Każdy ma prawo uczęszczać na targi, tudzież sprzedawać i kupować na nich towary należące do przedmiotów obrotu targowego, przy zachowaniu obowiązujących przepisów prawnych.

Powyższa wolność targowa nie narusza ograniczeń, wynikających z rozporządzeń o obowiązku posiadania zezwoleń handlowych na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i na zawodowe wykonywanie czynności handlowych.

§ 9. Nikomu nie przysługuje prawo otrzymania na targowisku stanowiska określonej wielkości.

Żaden sprzedawca targowy nie może zajmować na jednym targowisku więcej niż jednego stanowiska, ani też zajmowanego stanowiska dowolnie powiększać, lub odstępować całkowicie albo częściowo innej osobie. Kto nie zajął swego stanowiska w chwili rozpoczęcia targu, traci do niego prawo w danym dniu targowym.

Porządek postojowy.

§ 10 Jatek (straganów) targowych nie wolno wnosić i ustawiać na targowisku wcześniej jak dwie godziny przed rozpoczęciem targu. Stołów, ław, naczyń i innych podobnych sprzętów targowych nie wolno wnosić ani ustawiać na targowisku wcześniej, jak jedną godzinę przed rozpoczęciem targu.

Nie wolno zajeżdżać z towarami targowymi ani też wystawiać lub składać towarów na targowisku wcześniej, jak jedną godzinę przed razpoczęciem targu.

§ 11. Ustawienie jatek (straganów), stołów, ław, basenów do ryb oraz innych naczyń, tudzież zajmowanie stanowisk targowych, odbywać się powinno według wskazówek służby gminnej, organów Milicji Obywatelskiej, dozorujących targ. Przy ustawieniu stanowisk targowych należy baczyć na to, aby postoje targowe nie utrudniały komunikacji kołowej i pieszej.

§ 12. Jatki (stragany) nie mogą przekraczać rozmiarów 2,5 m szerokości. Należy je ustawiać rzędami jedne tuż obok drugich Odstępy (wolne przejścia) pozostawia się tylko tam, gdzie to wyraźnie zostało zarządzone przez służbę miejską, względnie organa Milicji Obywatelskiej.

§ 13. Sprzedawcom wolno zawieszać nad towarami okrycie w celu ochrony towaru przed deszczem, pyłem lub szkodliwym działaniem słońca. Nakrycia takie powinny być wykonane z materiału nieprzemakalnego i umieszczane tak, aby nie utrudniały ruchu targowego.

§ 14. Nikomu nie wolno ustawiać się z towarami w przejściach, pozostawionych także w czasie targowym dla ruchu publicznego oraz na chodnikach. Zakazuje się sprzedawania towarów nie ze stałego miejsca, lecz sposobem obnoszenia po targowisku, wywoływania i głośnego zalecania towarów, tudzież sprzedaży towarów sposobem przetargu lub losowania.

§ 15. Wozów i wózków ręcznych, służących do przewozu towarów, nie wolno pozostawiać na targowisku dłużej, niż to jest konieczne dla wyładowania przewiezionych towarów

Wózki ręczne wolno pozostawiać na targowisku tylko w tym przypadku, gdy przewiezione nimi towary są tego rodzaju, że wymagają pozostawienia ich przez czas trwania targu na wózku. O ile by jednak stanowisko targowe danej osoby zostało wskutek pozostawienia wózka na targowisku znacznie powiększone, służba dozorująca ruch targowy ma prawo żądać usunięcia wózka z targowiska.

§ 16. Sprzedawcom zamiejscowym, przewożącym towary na targi wozami, wolno — o ile ruch uliczny na to pozwala — zajeżdżać na targowisko wozami i z wozów towary sprzedawać.

Wozy takie ustawiać należy według bliższych wskazówek służby dozorującej targi. Po ukończeniu sprzedaży należy z wozami niezwłocznie odjeżdżać ze stanowiska.

Oznaczenia stanowisk targowych.

§ 17 Każdy sprzedawca targowy winien wywiesić przy swym stanowisku (jatce, straganie, stole, ławce, basenie, wozie lub wózku ręcznym) w sposób widoczny tablicę z uwidocznieniem na niej wyraźnie i czytelnie swego imienia i nazwiska oraz miejsca zamieszkania

Przepis ten dotyczy również sprzedawców nabiału, drobiu i dziczyzny z tym, że tabliczkę należy umieścić na koszyku, klatce lub naczyniu.

Kontrola cen targowych.

§ 18. Sprzedawcy targowi, do których stosuje się ustawa z dnia 2 czerwca 1947 r. o zwalczaniu drożyzny i nadmiernych zysków w obrocie handlowym (Dz. U. R. P. Nr 43, poz 218), obowiązani są stosować się w handlu targowym do przepisów tej ustawy oraz wydanych na jej podstawie rozporządzeń wykonawczych. W szczególności mają oni obowiązek:

1. Prowadzić cennik uwidaczniający w sposób dostępny dla każdego kupującego ceny towarów wystawionych na sprzedaż.

2. Uwidocznić na każdym rodzaju towaru, wystawionym na widok publiczny cenę sprzedaży

3. Przestrzegać cen ustalonych przez właściwe władze.

4. Udostępnić korespondentom (urzędnikom) Komisji Notowań wykonywanie ich czynności urzędowej na targach w zakresie notowania cen, oraz udzielać przedstawicielom Społecznej Komisji Kontroli Cen wszelkich informacji i wyjaśnień co do cen pobieranych za towar.

Przepisy sanitarne.

§ 19. Sprzedaż na targach artykułów żywności i przedmiotów użytku podlega dozorowi przez uprawnionych do tego urzędników. Urzędnicy ci mają prawo pobierania prób artykułów żywności i przedmiotów użytku, wystawianych na targowiskach dla celów sprzedaży. Artykuły żywności i przedmioty użytku, dostarczone na targowiska, które już na podstawie przedwstępnego badania, przeprowadzonego przez właściwych urzędników dozorujących, okażą się podrobione, zepsute lub sfałszowane, mogą być zajęte, o ile zachodzą cechy przestępstwa, przewidzianego w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 343), zmienionego rozporządzeniem Prezydenta R. P. z dnia 28. 12. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 977).

§ 20. Kupującym nie wolno przed zakupieniem dotykać żadnych artykułów żywnościowych, gotowych do spożycia (np. masła, sera, owoców). Również nie wolno wybierać tych towarów przez dotykanie ich. Dla spróbowania kupujący nie powinien samowolnie brać towaru ze stoiska, lecz żądać podania go przez sprzedawcę. Próbki masła, sera i tym podobnych artykułów żywnościowych wolno dawać sprzedającym tylko w czystych naczyniach. Pozostałości takich próbek nie wolno mieszać z towarem przeznaczonym na sprzedaż.

Sprzedaż mięsa i wyrobów mięsnych.

§ 21. Mięso i wyroby mięsne wolno sprzedawać na targach wyłącznie w jatkach lub straganach zamkniętych, okrytych nieprzemakalnym płótnem i urządzonych w ten sposób, aby znajdujący się w nich towar był dostatecznie chroniony przed kurzem i wpływami atmosferycznymi, przy zachowaniu przepisów o obrocie — za każdorazowym zezwoleniem powiatowej władzy administracji ogólnej po myśli § 40 rozp. Ministra Opieki Społecznej z 10. 12. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 92, pozycja 643).

Do obrotu dopuszczone jest mięso, uznane bez zastrzeżeń do spożycia i jako takie przepisowo oznakowane § 38 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z 29 1. 1929 (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305) i § 4 rozporz. Ministra Opieki Społecznej z 10. 12. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 643). Przeznaczone do sprzedaży mięso rozdrobione wszelkiego rodzaju musi być przykryte kloszem szklanym, gazą lub plecionką drucianą, tak aby było ochronione od kurzu, owadów i much, a jednak widoczne dla kupujących. Ptactwo bite oraz dziczyzna muszą odpowiadać także przepisom weterynaryjnym, mogą być sprzedawane w oddzielnych jatkach lub straganach zamkniętych. Wyroby mięsne winny odpowiadać warunkom przewidzianym w rozporz. Ministrów Aprowizacji oraz Przemysłu i Handlu z 14. 11. 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 72, poz 155). Wzbroniona jest sprzedaż wyrobów mięsnych w miejscach sprzedaży mięsa, bez odpowiedniego rozgraniczenia.

Sprzedaż pieczywa.

§ 22. Sprzedaż pieczywa oraz wyrobów cukierniczych dopuszczalna jest jedynie przy zastosowaniu specjalnych urządzeń, zabezpieczających te produkty od wszelkich zanieczyszczeń (gablotki, szafki, wózki oszklone). Urządzenia te należy utrzymywać w bezwzględnej czystości. Do wydawania wyrobów cukierniczych winny być używane specjalne szczepce i łopatki (rozp. Ministra Opieki Społecznej z 23. 1. 1934, Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 120).

Sprzedaż mleka.

§ 23. Mleko świeże wolno sprzedawać w postaci mleka pełnego i chudego, (rozp. Ministra Opieki Społecznej z 9. 12. 1932 o dozorze nad mlekiem i jego przetworami (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 128).

Wszelkie naczynia w których przechowuje się mleko, przeznaczone dla celów sprzedaży, muszą być szczególnie zamknięte, aby uniemożliwiały zanieczyszczenie mleka wskutek takich wpływów jak kurz i owady.

Na wszelkich naczyniach muszą być umieszczone pismem napisy, uwidaczniające rodzaj mleka.

Przepisy powyższe stosuje się do śmietany, maślanki i mleka zsiadłego.

Przepis noszenia czystego okrycia wierzchniego przy sprzedaży niektórych artykułów żywnościowych

§ 24. Osoby sprzedające mleko, wyroby mięsne, dziczyznę i drób w kawałkach, świeże ryby, pieczywo i nabiał, obowiązane są nosić czysty biały fartuch z rękawami i zachować czystość osobistą.

§ 25. Papier używany przez sprzedawców targowych do opakowania (zawijania) artykułów żywności gotowych do spożycia, powinien być czysty, przedtem nie używany i nie farbujący. Używanie do tego celu papieru zadrukowanego lub zapisanego jest wzbronione. Wolno jednak używać papieru czystego, na którym zadrukowana jest tylko jedna strona.

Przepis powyższy nie stosuje się do opakowania (zawijania) takich artykułów żywnościowych, które przed spożyciem muszą być czyszczone a więc np. do ziemniaków, warzywa i włoszczyzny.

§ 26. Sprzedaż mięsa i jego przetworów, tłuszczy, mąki i wyrobów z mąki oraz mleka i jego przetworów dozwolona jest pod warunkiem przestrzegania przepisów rozporządzenia Prez. R. P. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku z dnia 22. 3. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 343) zmienionego rozporządzeniem Prezydenta R. P z dnia 28. 12. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 977) oraz rozporządzeń wydanych na podstawie powyższego.

Przepisy o miarach (wagach).

§ 27 Dla odważania towarów sprzedawcy obowiązani są posiadać na targu dobrze działającą i zalegalizowaną wagę. Przy odważaniu towarów stosować należy zalegalizowane jednostki miar (wag). Nie wolno używać na targowiskach t. zw. wag ręcznych.

§ 28. Nie wolno tą samą miarą (wagą), która służy do odmierzania (odważania) suchych artykułów żywności, odmierzać (odważać) towarów wilgotnych, tłustych lub mięsnych.

Ochrona zwierząt.

§ 29. Zakazuje się zabijania, skubania, odzierania ze skóry i patroszenia zwierząt na targowisku. Zakaz ten nie dotyczy zabijania ryb.

§ 30. Drób żywy wszelkiego rodzaju sprowadzać (wozić, wnosić) wolno na targ i wystawiać na sprzedaż tylko w klatkach kratowanych lub w innych zamknięciach przewiewnych. Klatki (zamknięcia) powinny być tak zbudowane i tak obszerne, aby drób mógł się w nich wygodnie pomieścić. W klatce (zamknięciu) znajdować się powinno poidło dla zwierząt napełnione wodą. Nie wolno związywać zwierzętom skrzydeł lub nóg, związywać dwuch lub kilku sztuk razem, jak również unosić zwierzęta za skrzydła lub nogi.

Zakaz sprzedawania dziczyzny w czasie ochronnym.

§ 31. Nie wolno sprowadzać na targi i wystawiać na sprzedaż żadnej zwierzyny łownej po upływie dni dziesięciu od rozpoczęcia czasu ochronnego tej zwierzyny, przewidzianego w rozporządzeniu Prez. R. P. z dnia 3. 12. 1927 r. o prawie łowieckim (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 934) oraz z późniejszymi zmianami. Ponadto nie wolno w czasie ochronnym przeprowadzać obrotu pewnymi gatunkami ryb i rakami stos. do przepisów prawa o rybołówstwie.

§ 32 W myśl rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 22. 3. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 408) konie, bydło rogate, świnie, owce i kozy spędzane na targowisko i targi — winny być przez ich posiadaczy zaopatrzone w odpowiednie świadectwa pochodzenia, zawierające dane wymienione w § 3 wyżej powołanego rozporządzenia, a wystawione przez Zarząd Miejscowej gminy lub przez Urząd wyznaczony przez wojewodę. Zwierzęta niezaopatrzone w świadectwo miejsca pochodzenia, odpowiadające powyższym przepisom, nie będą dopuszczone na targowiska.

§ 33. Na podstawie rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 12. 6. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 597) podlegają targi zwierząt nadzorowi weterynaryjnemu wykonanemu przez powiatowych lekarzy weterynaryjnych lub innych wyznaczonych przez wojewodę, o ile wojewoda targów tych nie zwolnił od nadzoru na podstawie § 4 tegoż rozporządzenia.

W czasie odbywania się targów — stosownie do powyższego rozporządzenia nie wolno wykonywać handlu zawodowego spędzanymi zwierzętami poza targowiskiem (miejscem spędu) i w miejscowościach bezpośrednio przyległych.

Zwierzęta wymienione w § 32 podlegają przy sprowadzeniu na targ zbadaniu przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i sprawdzeniu świadectwa miejsca pochodzenia.

W razie stwierdzenia zaraźliwej choroby zwierzęcej lub podejrzenia o taką chorobę, powiatowy lekarz weterynaryjny obowiązany jest wg przepisów rozp. Ministra Rolnictwa z 2. 1. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) nie dopuścić chorych i podejrzanych zwierząt na targ, lecz odosobnić je i postępować zależnie od rodzaju zaraźliwej choroby.

Zakaz niewłaściwego zachowania się sprzedawców i kupujących.

§ 34. Osobom obecnym na targowisku, nie wolno zachowywać się w taki sposób, któryby utrudniał normalny ruch targowy W szczególności wzbronione jest odpychanie kupujących od stanowisk targowych oraz utrudnianie im w jakikolwiek sposób zakupu towarów.

W przypadku wyjątkowego natłoku kupujących przy pewnych stoiskach targowych, służba dozorująca ruch targowy ma prawo ustawić kupujących w kolejce.

Opróżnienie targowisk oraz ich czyszczenie.

§ 35. Po ukończeniu targu należy niezwłocznie rozpocząć rozbiórkę jatek (straganów) oraz usuwanie ich części, stołów, ław, pniaków, basenów, naczyń i innych sprzętów.

W ciągu godziny prace te powinny być ukończone i targowisko zupełnie opróżnione.

§ 36. Czyszczenie targowisk po ukończeniu targu, jako też usuwanie odpadków i pozostałości towarowych, przeprowadza służba gminna na koszt gminy.

Osobne zarządzenie władz bezpieczeństwa i porządku publicznego

§ 37. Każdy uczestnik targu obowiązany jest stosować się do wszelkich zarządzeń organów bezpieczeństwa i porządku publicznego, wydanych w interesie bezpieczeństwa i porządku publicznego, komunikacji, ze względów sanitarnych, weterynaryjnych itd. niezależnie od możliwości późniejszego skorzystania z przysługujących środków prawnych.

Opłaty targowe (postojowe).

§ 3. Opłaty za używanie miejsc targowych (postojowe) regulują osobne przepisy.

Postanowienie karne.

§ 39. Winni naruszenia przepisów regulaminu niniejszego podlegają karom przewidzianym w art. 126 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10. 3. 1934 r. (Dz. U R P. Nr 40, poz. 350) łącznie z dekretem z dnia 16. 11. 1945 r. (Dz. U. R P. Nr 56, poz. 312) o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych i nawiązek.

§ 40. Dotychczasowy regulamin miasta Janowca targów wielkich z dnia 26. 2 1931 r. unieważnia się.

Janowiec Wlkp., dnia 7. grudnia 1948 r.

Zarząd Miejski: Chyliński, M. Kostrzewa, Goliwas. St. Ertmann, Fabiś.

Regulamin niniejszy został uchwalony na posiedzeniu Miejskiej Rady Narodowej w dniu 14 grudnia 1948 r.

Miejska Rada Narodowa: Przewodniczący Lier. Radke, Nowosadzki, Ratajski.

*

Na zasadzie art. 68 Rozp. Prez. R. P. z dnia 7. 6. 1927 r. o prawie przemysłowym w brzmieniu ustawy z dnia 10. 3. 34 r. (Dz. U. P. P. Nr 40, poz. 350) Urząd Wojewódzki zatwierdza niniejszy regulamin targów wielkich dla miasta Janowca.

Za Wojewodę: Dr. Dembowski, Naczelnik Wydziału.

Powyższe podaje się do publicznej wiadomości.

Janowiec Wlkp., dnia 2 sierpnia 1949 r.

Zarząd Miejski: Chyliński, Burmistrz.

OGŁOSZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO W JANOWCU Wlkp. z dnia 25 sierpnia 1949 r. dot. ogłoszenia statutów.

1) STATUT

o podatkach administracyjnych na rzecz miasta Janowca Wlkp. uchwalony przez Miejską Radę Narodową na posiedzeniu w dniu 21 maja 1949 r.

Miejska Rada Narodowa w Janowcu Wlkp. działając na podstawie art. 28 ustawy z dnia 11. 9. 1944 r. o organizacji i zakresie działania rad narodowych (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 26, z 1946 r.) oraz art. 43 ustawy z dnia 23. 3. 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 294) art. 10 dekretu z dnia 20. 3. 1946 r. o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 199 i § 6 rozp. wykonawczego do dekretu o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 259) — uchwala niniejszy statut o opłatach administracyjnych na rzecz miasta Janowca Wlkp.

§ 1. Zarząd Miejski pobierać będzie następujące opłaty administracyjne od wniosków (podań) wnoszących do Zarządu Miejskiego oraz za czynności i poświadczenia urzędowe — w następującej wysokości:

1. Za wszelkiego rodzaju wnioski (podania), odwołania w sprawach podatkowych i innych składane do Zarządu Miejskiego — 50,— zł, od każdego załącznika — 10,— zł.

2. Od podań zawierających prośbę o odroczenie lub rozliczenie na raty zaległych podatków i danin komunalnych:

a) jeżeli kwota zaległości nie przekracza 500,— zł — 20,— złotych,

b) jeżeli kwota zaległości przekracza 500,— zł a nie przekracza 1000,— zł — 40,— zł,

c) jeżeli kwota zaległości przekracza 1000,— zł — a nie przekracza 5.000,— zł — 60,— zł,

d) jeżeli kwota zaległości przewyższa 5.000,— zł — 100,— zł.

3. Za poświadczenie własnoręczności podpisów na wnioskach i dokumentach (od każdego podpisu) — 50,— zł.

4. Za poświadczenie zgodności podpisu z oryginałem różnych pism i dokumentów (za wyjątkiem odpisów dokumentów żądanych dla celów ewid. ruchu ludności) — 50,— zł.

5. Za poświadczenie zamieszkania wg wzoru i na biletach kolejowych oraz na innych drukach i dokumentach — 50,— zł.

6. Za ustne i pisemne wskazanie adresu — 50,— zł.

7. Za druki kart meldunkowych od jednej karty — 5,— zł.

8. Za wszelkiego rodzaju zaświadczenia w różnych sprawach — 50,— zł.

9. Za dowody tożsamości (dowody osobiste) — 50,— zł.

10. Za kartę wraz z tabliczką rowerową — 100,— zł.

11. Za przedłużenie ważności karty rowerowej — 50,— zł.

12. Za kartę motocykl. wraz z tabliczką od mtc. do 100 cm:

a) dla robotników i prac. umysł. za okazaniem dowodu zatrudnienia w instytucjach państw., samorząd., społecznych lub prywatnych — zarabiających do 15.000,— zł miesięcznie — 500,— zł,

b) dla wszystkich innych zarabiających powyżej 15.000,— złotych mies. — 1.500,— zł.

13. Za przedłużenie ważności karty motocyklowej — 500,— złotych.

14. Za dowód tożsamości konia — 100,— zł.

15. Za świadectwo pochodzenia zwierząt:

a) od krowy — 100,— zł,

b) od świni do 6 miesięcy — 50,— zł,

c) od świni ponad 6 miesięcy — 100,— zł,

d) od cielaka — 50,— zł,

e) od owcy i kozy — 50,— zł.

16. Za znaczek rejestracyjny od psa — 75,— zł.

Opłaty administracyjne za czynności Urzędu Stanu Cywilnego pobierane będą zgodnie z rozporządzeniem Min. Adm. Publ. i Z. O. z dnia 23. 3. 1948 r. o taryfie opłat za czynności urzędów stanu cywilnego i władz nadzorczych (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 150).

§ 2. Opłaty administracyjne będą pobierane przez Zarząd Miejski w specjalnych znaczkach, naklejanych na podanie, zaświadczenie, wzgl. dokumenty i kasowanych mechanicznie lub ręcznie tak, aby nie mogły być powtórnie użyte.

§ 3. Zarząd Miejski upoważnia burmistrza do zwolnienia w wyjątkowych wypadkach, od opłat administracyjnych ubogiej ludności i inwalidów wojennych lecz decyzja burmistrza w takich wypadkach winna być odnotowana na podaniu, wzgl. zaświadczeniu lub dokumencie stwierdzająca, że dana osoba została zwolniona od opłaty z powodu ubóstwa.

§ 4. Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem zatwierdzenia go przez Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Żninie i jednocześnie tracą moc obowiązującą wszystkie poprzednie uchwały Miejskiej Rady Narodowej w sprawie poboru opłat administracyjnych.

Janowiec Wlkp., dnia 21 maja 1949 r.

Za Miejską Radę Narodową:
Jankowski. Tomczak. Wiśniewski.

*

Powyższy statut zatwierdzony został przez Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Żninie z dnia 28 lipca 1949 r. Nr P. R. N. 24/57/49, który podaję do publicznej wiadomości.

Janowiec Wkp., dnia 10 sierpnia 1949 r.

Zarząd Miejski: Chyliński, Burmistrz.

2) STATUT

o podatku od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk na rzecz miasta Janowca Wlkp. uchwalony przez Miejską Radę Narodową na posiedzeniu w dniu 21 maja 1949 r.

Miejska Rada Narodowa w Janowcu Wlkp. działając na podstawie art. 28 ustawy z dnia 11. 9. 1934 r. o organizacji i za kresie działania Rad Narodowych (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 26 z 1946 r.) oraz art. 43 ustawy z dnia 23. 3. 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 294) i art. 32 dekretu z dnia 20. 3. 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 198, z 1947 r.) i §§ 79, 80, 81 rozp. wykonawczego Min. Adm. Publ. i Ziem Odzyskanych z dnia 20. 6. 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 258) — uchwala niniejszy statut o podatku od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk.

§ 1. Podatkowi od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk podlegają:

1. Przedstawienia kinematograficzne, teatralne, rewiowe, baletowe i kabaretowe.

2. Koncerty, deklamacje, recytacje i odczyty.

3. Przedstawienia cyrkowe, menażeria, pokazy zwierząt tresowanych.

4. Zabawy kostiumowe, taneczne, bale maskowe, dancingi itp.

5. Zabawy ludowe z karuzelami, huśtawkami, z strzelnicami, aparatami do mierzenia siły, aparatami reprodukującymi mechaniczne utwory muzyczne, deklamacje i śpiewy, z grami połączonymi z wygraną w pieniądzach lub przedmiotach, kolejkami amerykańskimi itp.

6. Zawody sportowe, wyścigi konne, samochodowe, kolarskie, motocyklowe, walki zapaśnicze oraz inne widowiska tego rodzaju.

7. Wystawy i muzea (z wyjątkiem tych wystaw i muzeów, które nie służą dla celów zarobkowych), panoramy.

8. Produkcje muzyczne i artystyczne oraz dancingi w lokalach gastronomicznych.

9. Przedsiębiorstwa i instytucje utrzymujące bilardy.

§ 2. Podatek od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk winien być pobrany przez Zarząd Miejski w Janowcu Wlkp. w następującej wysokości:

1. 5% od stawek od gry w totalizatora.

2. 10% od opłaty za wejście:

a) na przedstawienie opery, dramatu, komedii, na widowiska i występy choreograficzne,

b) na koncerty nie połączone z innymi atrakcjami,

c) do muzeów i na wystawy oraz na odczyty,

d) ślizgawki,

e) na publiczne zabawy, rozrywki i widowiska nie mające celów zarobkowych i urządzane przez prawnie istniejące stowarzyszenia i kluby oraz na zawody konne, amatorskie imprezy sportowe, pokazy lotnicze i balonowe.

3. 15% od opłaty pobieranej za wejście przez przedsiębiorstwa publicznego wyświetlania filmów.

4. 20% od opłaty za wejście na pokazy zwierząt tresowanych i do menażerii, na bazary, kiermasze, turnieje, pokazy szachowe i brydgeowe oraz do teatru marionetek.

5. 30% od opłaty za wejście:

a) na przedstawienie farsy, operetki, komedii muzycznej i rewii (przedstawienia składane),

b) na zabawy taneczne, ogrodowe i inne zabawy, rozrywki i widowiska nie połączone z atrakcjami o charakterze kabaretowym,

c) od cyrku i Lunaparku,

d) na wyścigi konne,

6. 50% od opłaty za wejście na pokazy mody, seanse spirytystyczne i pokazy magiczne.

7. 100% od opłaty za wejście na imprezy sportowe zawodowców.

Imprezy nie wymieniony w niniejszym §, podlegają stopie podatkowej grupy najbardziej zbliżonej.

Imprezy o programie składanym podlegają w całości stopie podatkowej wg tej części programu, od której przypada najwyższa stopa podatkowa.

§ 3. Zwolnienia i ulgi w podatku od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk, mogą być stosowane na podstawie uchwały Miejskiej Rady Narodowej o ile:

a) przedstawienia, które służą wyłącznie nauczaniu w zakładach naukowych, publicznych i prywatnych lub też, które za zezwoleniem władz szkolnych urządzane są wyłącznie dla uczniów tych zakładów lub ich rodzin,

b) przedstawienia, z których dochód przeznacza się wyłącznie i bezpośrednio na cele dobroczynne, z góry określone, jeżeli z nimi nie są połączone zabawy taneczne i o ile wszystkie czynniki, biorące udział w organizacji imprezy (artyści, orkiestra, właściciel lokalu itp.) zrzekną się na tenże cel dobroczynny przypadającego im dochodu,

c) zabawy, które służą wyłącznie do rozwoju młodzieży lub też ćwiczeń cielesnych, nie zwalnia się jednakże od podatku takich zabaw, które połączone są z totalizatorem, zakładami lub tańcami,

d) zabawy urządzane przez poszczególne osoby w prywatnych mieszkaniach oraz zabawy reprezentacyjne, urządzane przez urzędy publiczne o ile nie pobiera się w zamian zapłaty ani za zabawy, ani też za trunki lub jedzenie. Pomieszczeń klubowych nie uważa się za mieszkanie prywatne,

e) 50% ulgi za niepodawanie napoi alkoholowych wysokoprocentowych.

§ 4. Podatek od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk pobrany będzie przez Zarząd Miejski w Janowcu Wlkp. w formie dodaku procentowego do ceny nabytego biletu wstępu (podatek biletowy, w przypadkach, gdy uczestnictwo w publicznych zabawach, rozrywkach i widowiskach nie jest uzależnione od nabycia biletów wstępu, podatek będzie wymierzony w sposób ryczałtowy.

Podatek biletowy opłacać mają osoby nabywające bilety na wszelkie publiczne zabawy, rozrywki i widowiska, inkasuje go na rzecz miasta równocześnie z pobraniem opłaty za bilety przedsiębiorstwo lub osoba urządzająca imprezę i ona jest za podatek ten odpowiedzialna.

Przedsiębiorstwo lub osoba urządzająca imprezę będzie otrzymywała za te czynności od Zarządu Miejskiego w Janowcu Wlkp. wynagrodzenie w wysokości 3% od zainkazsowanych sum.

Podatek ryczałtowy winien być zapłacony przez przedsiębiorstwo lub osoby urządzające publiczne zabawy, rozrywki lub widowiska.

§ 5. O każdej zabawie lub imprezie należy zawiadomić Zarząd Miejski w Janowcu Wlkp. najpóźniej dwa dni wcześniej przed terminem, w którym impreza ma być urządzona. Imprezy wolne od podatku podlegają także zgłoszeniu.

Zarząd Miejski będzie wydawał potwierdzenie zgłoszenia imprezy.

Do zgłoszenia wszelkich imprez obowiązany jest zarówno przedsiębiorca bądź osoba urządzająca jako też właściciel lub dzierżawca pomieszczeń, w których odbywa się zabawa.

Zarząd Miejski może dla zabaw urządzanych przez poszczególnych przedsiębiorców lub osoby uznać jednorazowe zgłoszenie za wystarczające dla szeregu zabaw.

§ 6. Podatek obliczany będzie wg ceny i liczby wydanych biletów wstępu. Przy obliczaniu nie bierze się w rachubę biletów wydanych bezpłatnie. Ilość tych biletów winna być jednakże z góry zgłoszona, nie może jednak przekroczyć 10% ogólnej ilości biletów. Cena podana na bilecie będzie służyć za podstawę opodatkowania, także wtedy, jeżeli bilet został wydany faktycznie po cenie niższej, natomiast w razie pobrania kwoty wyższej od ceny podanej na bilecie, podatek obliczany będzie wg tej faktycznie pobranej kwoty.

Przez ceny biletu wstępu rozumie się ogólną wysokość kwoty, pobranej na rzecz przedsiębiorcy bądź osoby urządzającej. Opłaty za katalogi lub programy włącza się do ceny biletów, jeżeli warunkiem wstępu jest nabycie katalogu lub programu.

§ 7. Przy zgłoszeniu urządzanych imprez przedsiębiorca lub osoba urządzająca powinna złożyć Zarządowi Miejskiemu w Janowcu Wlkp. bilety przeznaczone do sprzedaży. Na biletach muszą być podane numery bieżące, nazwa przedsiębiorstwa, termin miejsc i rodzaj widowiska bądź zabawy, jako też cena biletu lub wzmianka, że jest on bezpłatny. Zarząd Miejski winien bilety odstęplować. Jeżeli Zarząd Miejski będzie posiadał własne bilety widowiskowe, przedsiębiorca lub osoba urządzająca, obowiązana jest zaopatrzyć się w te bilety w Zarządzie Miejskim.

Zarząd Miejski może czynić wyjątki od powyższych wymagań, dotyczących treści biletów, jak również zaniechań ich odstęplowania.

Przedsiębiorca lub osoba urządzająca może zezwolić na udział w zabawie jedynie po okazaniu i skasowaniu odstęplowanych biletów.

Przedsiębiorca bądź osoba urządzająca imprezy obowiązana jest przechowywać przez 30 dni wszelkie dowody, dotyczące ilości sprzedanych biletów i okazać je na żądanie Zarządu Miejskiego w Janowcu Wlkp.

§ 8. Dla restauracyj, kawiarń itp. zakładów, w których odbywają się widowiska sceniczne, świetlne albo produkcje muzyczne, lub które posiadają dla publiczności instrumenty muzyczne albo urządzenia do gry (np. bilarda) dla sal do tańca, przedsiębiorstw, widowisk i zabaw wędrownych oraz stowarzyszeń i klubów, w których odbywają się gry towarzyskie, podatek określony będzie w kwotach ryczałtowych w wysokości ustalonej przez Zarząd Miejski w Janowcu Wlkp.

§ 9. Jeżeli przedsiębiorca lub osoba urządzająca imprezy naruszy przepisy zawarte w poprzednich paragrafach, na skutek czego brak będzie danych do ustalenia wysokości podatku, Zarząd Miejski określi w takiej wysokości podatek, jak gdyby wszystkie miejsca rozporządzalne zostały rozsprzedane po cenach zwykłych. Na ustaloną w ten sposób należność podatkową, Zarząd Miejski doręczy przedsiębiorcy bądź osobie urządzającej, nakaz płatniczy z wyznaczeniem 7-mio dniowego terminu wpłaty przypadającej należności do Kasy Zarządu Miejskiego.

Podatek winien być wpłacony do Kasy Zarządu Miejskiego w Janowcu Wlkp. nie później, niż w 3 dniach po zainkasowaniu, bądź — jeżeli chodzi o podatek ryczałtowy — po urządzeniu publicznej zabawy rozrywki lub widowiska.

W razie niedotrzymania tego terminu — Zarząd Miejski może od przedsiębiorcy bądź osoby urządzającej ponownie publiczną zabawę, rozrywkę lub widowiska zażądać zabezpieczenia w postaci koncesji pieniężnej albo też uiszczenia z góry całości lub części należności z tytułu przypadającego podatku.

Również w razie zgłoszenia jednorazowych zabaw, Zarząd Miejski może zażądać z góry kaucji w wysokości przypuszczalnego wpływu podatkowego.

§ 10. Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Janowiec Wlkp., dnia 21 maja 1949 r.

Za Miejską Radę Narodową:
Jankowski. Tomczak. K. Wiśniewski.

*

Powyższy statut zatwierdzony został przez Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Żninie z dnia 28 lipca 1949 r. Nr P. R. N. 24/56/49, który podaję do publicznej wiadomości.

Janowiec Wlkp., dnia 23 sierpnia 1949 r.

Zarząd Miejski: Chyliński, Burmistrz.

OGŁOSZENIE WYDZIAŁU POWIATOWEGO W KONINIE. z dnia 20 kwietnia 1949 r. w sprawie zmiany statutu od środków reklamy.

Powołując się na uchwałę swoją Nr 54/48, powziętą na posiedzeniu w dniu 30. 8. 1948 r. i zatwierdzoną przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu pismem z dnia 10. 1. 1949 r. L. dz W. R. N. 11945/48-Gł, (Poznański Dziennik Wojewódzki Nr 5 z dnia 7 2 49 str.59).

Powiatowa Rada Narodowa uchwala zmianę § 6 ust. 1 pkt 1 statutu, odnośnie stawek podatkowych i podwyższa stawki podane w tym paragrafie statutu do wysokości podanej w załączniku Nr 2 tez M. A. P. nadesłanych przy piśmie okólnym Wojewody Poznańskiego z dnia 5. 4. 1949 r. Nr SF II. 4a/3/49, w sprawie oszczędności w samorządzie terytorialnym, a mianowicie.

do 0,2 m^2 — 400 zł, ponad 0,2 do 0,5 m^2 — 600 zł, 0,5 m^2 do 1 m^2 — 1000 zł, 1 m^2 do 2 m^2 — 2000 zł, 2 m^2 do 3 m^2 — 3000 zł, 3 m^2 do 4000 zł,

Podwyższone stawki wprowadza się z mocą obowiązującą z dniem 1 stycznia 1949 r.

Uchwała powyższa została zatwierdzona przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu pismem z dnia 4. 8. 1949 r L. dz. WRN 5855/49-V.

Powyższe podaje się do publicznej wiadomości, ,

Konin, dnia 20 kwietnia 1949 r.

Starosta Powiat.: Tadeusz Nowierski, Przew. Wydz. Pow

ZAGUBIONE DOKUMENTY

Zgłoszono celem unieważnienia o zagubieniu (skradzeniu) nast. dokumentów.

Sobolewski Wacław, Poznań, ul. Sikorskiego 4, leg. Zw. Zaw. Prac. Przem. Odzież.

Piotrowski Michał, Jabłonna pow. Wolsztyn, zaśw. o rejestr. wyd. przez R. K. U. Nowy Tomyśl, dowód osobisty.

Filoda Kazimierz, Klempicz, p-ta Obrzycko, pow. Czarnków, kartę o rejestr. wyd. przez R. K. U. Szamotuły.

Szczepaniak Stanisław, Lisiec Wielki, Stare Miasto, pow. Konin, kartę o rejestr. wyd. przez. R. K. U. Konin.

Birk Władysław, Nieborza I, pow. Wolsztyn, zaśw. rejestr. wyd. przez R. K. U. Nowy Tomyśl 14/W.

Stachowiak Jan, Poznań-Junikowo, ul. Budziszyńska 65, dowód tożsam. konia, seria B-220845 i książkę badania konia wyst. przez Zarząd Miejski Poznań.

Świderski Zbigniew, Września, ul. Jedności 7, prawo jazdy kat. IIIa, Nr 0068/49 wyst. przez Star. Pow. Września.

Frąckowiak Piotr, Dąbrowa pow. Śrem, książeczkę wojsk. wyd. przez R. K. U. Poznań-powiat.

Błażyńska Kazimiera, Poznań, ul. Szewska 15, m. 19, zameldowanie milic.

Błażyński Franciszek, Poznań, ul. Szewska 15, m. 19, leg. Zw. Zaw. Metalowców, zameldowanie milicyjne na nazw. Błażyński Andrzej.

Kominowski Franciszek, Poznań, ul. Warszawska, Ogródki św. Jana 169, leg. inwalidzką.

Norkiewicz Janusz, Ruszkowo, gm. Środa, pow. Środa, zaśw. o rejestr. wojsk. wyst. przez R. K. U. Poznań-powiat.

Kozicka Janina, Poznań, ul. Kossaka 9 m. 2, kartę rozpoznawczą z czasów okup. wyst. w Limanowej i odcinek zameldowania.

Rabka Stanisław, Poznań, ul. Jagiełły 3, kartę rejestr. wyd. przez R. K. U. Poznań-miasto.

Lewicz Feliks, Wierzchy, pow. Jarocin, zaśw. o rejestr. wyd. przez R. K. U. Konin.

Perek Zygmunt, Gniezno, ul. 3-go Maja 1/5 pozwolenie na prowadzenie pojazdów mech. kat. IIIa Nr 0015/49 wyd. przez Zarząd Miejski Gniezno.

Okr. Urząd Likwidacyjny Gorzów Wlkp., dowód rejestr. na sam. cięż. m-ki „Ford-Canada" Nr A. 45-878, Nr siln 3 g. 94545 F., Nr podw. 137082 wyd. przez Urz. Wojew. Poznań.

Idzi Dolaty, Leszno, ul. Bolesł. Chrobrego 43 m. 2, prawo jazdy na prowadzenie pojazdów mech. Nr 0023 wyd. przez Star. Pow. Leszno, leg. P. Z. P. R. wyd. przez Kom. Miejski Leszno Nr 1215211 z dn. 23. 6. 49.

Ogrodowczyk Zenon, Poznań, ul. Rogalińskiego 12, zaśw. o rejestr. wyd. przez R. K. U. Poznań.

Pawłowski Tadeusz, Gniezno, ul. Roosevelta 24, leg. służb. wyd. przez Urząd Wojew. Poznański.

Łukaszyk Kazimierz, Przesławek p-ta Rokietnica, pow. Oborniki, dowód tożsamości konia Nr 102/48 wyd. przez Zarz. Gminny Oborniki.

Mikołajczak Piotr, Runowo pow. Śrem, leg. służb. Nr 84608 wyd. przez P. K. P., leg. Z. Z. K., zaśw. o rejestr. wyd. przez R. K. U. Śrem.

Szymański Wacław, Zielona Góra, ul. Kukułcza 10, leg. służb. Nr 452 wyd. przez Urz. Wojew. Pozn., Wydz. Ośw. Roln.

Łysiak Sylwester, Poznań, ul. Szewska 14 m. 12 prawo jazdy kat. IIIa wyd. przez Okr. Urz. Sam. Poznań.

Koniecki Bolesław, Poznań, ul. Słoneczna 57 m. 1, świad. przemysłowe na handel obnośny wyd. przez Izbę Skarb., zaśw. z Milicji Obyw. jako inwalida ociemniały z wojny świat., zameldowanie milicyjne.

Nimier Jan, Białobłoty, p-ta Orlina Wielka, pow. Kalisz, kartę rejestr. wyd. przez R. K. U. Konin.

Putiatycki Tadeusz, Poznań, ul. Świerczewska 42, kartę rejestr. wyd. przez R. K. U. Poznań-miasto.

Mytko Zdzisław, Poznań, ul. Kotowo 56 m. 2 prawo jazdy kat. IIIa, Nr 103/49.

Koziczak Zygmunt, Poznań, ul. Bonin 14, kartę rejestr. wyd. przez R. K. U. Poznań.

Maćkiewicz Leon i S-ka, Poznań, ul. Starołęcka 143, dowód rejestr. na sam. cięż. Nr H. 47-095, Nr siln. 140587.

Państw. Teatr Polski, Poznań dowód rejestr. na sam. Deimler-Benz Nr A. 48-750 i przyczepkę Nr A. 45.878.

Cybulski Stanisław, Poznań, ul. Działyńskich 7 dow. rejestr. na motocykl B. M. W. Nr rejestr. K. 52-31, Nr siln. 27756 na nazwisko Szepke Bronisław, Poznań, Al. Marcinkowskiego 11.

Handkamer Henryk, Poznań, ul. Wodna 13 m. 12, książeczkę dla przedpoborowych wyd. przez R. K. U. Poznań-miasto, odcinek zameld. prawo jazdy IIIa kat., opinia z czasów okup. wyst. przez Miejską Radę Narodową w Terespolu n/Bugiem, świad. pracy w charakterze laboranta wyst. przez dr Genderę Zbąszyń, kartę rozpoznawczą, leg. Gimn. i Lic. im. Kantego Poznań.

Błaszyk Ludwik, Sułkowice pow. Gostyń, dowód tożsam. konia Nr 021901 B wyd. przez Zarząd Gminny Krobia.

Szablewski Józef, Zawidowice, gm. Pleszew, pow. Jarocin, zaśw. o rejestr. wyd. przez R. K. U. Jarocin.

Majewska Maria, Koło, ul. Poniatowskiego 23, leg. służb. Nr 032548 wyst. przez Wydz. Pow. Koło.

Budka Antoni, Słubin, gm. Izbica Kujawska, pow. Koło, zaśw. o rejestr. wyd. przez R. K. U. Konin.

Jaroma Michał, Nadpierz, p-ta Lisków k/Kalisza, tymcz. dowód tożsamości Nr 207/989/49.

Cegielski Kazimierz, Huta Stara, p-ta Grodziec, pow. Konin, kartę rejestr. wyd. przez R. K. U. Konin, tymcz. dowód osobisty na nazw. Marianna Cegielska.

Wojciechowski Stanisław, Poznań, ul. Drużbackiej 8 m. 4, książkę meldunkową z domu przy ul. Wołyńskiej 4.

Gnalicki Kazimierz, Poznań, ul. Dąbrowskiego 78, zaświadczenie na mandaty karne Nr 254/48 wyd. przez Starostwo Grodzkie Poznań.

Cwojdziński Michał, Poznań, ul. Limanowskiego 16, zaśw. na mandaty karne Nr 252/48 wyd. przez Starostwo Grodzkie Poznań.

Olszewski Marian, Poznań, ul. Niegolewskich 14 m. 2, leg. Zw. Zaw., partyjną, służb. Centr. Zarz. Przem. Graficznego, zameldowanie milic.

Poznański Dziennik Wojewódzki wydawany jest 10 i 25 każdego miesiąca. Materiały do publikacji dostarczyć należy Redakcji najpóźniej 6 dni przed ukazaniem się Numeru.

Warunki prenumeraty Pozn. Dziennika Wojew. oraz cennik ogłoszeń:
Prenumerata roczna wynosi zł 1.500,—, półroczna zł 800,—, kwartalna zł 500,—. Pojedynczy egzemplarz zł 80,—. Ogłoszenia o zmianie nazwiska — ryczałt 1.200,— zł, o zagubieniu dokumentów — ryczałt zł 300,— (wraz z egzempl. dow.). Ogłoszenia drobne do 100 wyrazów — 30 zł wyraz, ogłoszenia większe 1-stronic. do 160 wierszy 8.000,— zł, 3/4 strony do 120 w. — 7.000 zł, 1/2 strony do 80 w. — 5.500,— zł, 1/4 strony do 40 w. — 3.000,— zł, 1/8 strony do 20 w. — 2.000,—zł, ogłoszenia tabelaryczne i cyfrowe o 50% drożej.

Prenumeratę należy uiszczać z góry każdego kwartału bez wezwania ze strony Administr., gdyż rachunków nie wysyła się.

Adres redakcji i administracji: Poznań, Urząd Wojewódzki, Plac Kolegiacki 17. Konto P. K. O. Nr V-4023 Poznański Dziennik Wojewódzki.

Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedynczych numerów należy wnieść do Administracji najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru dziennika.

Tłoczono w Drukarni PPZG. Okr. Poł. w Poznaniu, ul. Składowa Nr 3 — 1517/49 — K-2204